

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06 (57) 460-023

falujjsag@jaszboldoghaza.hu

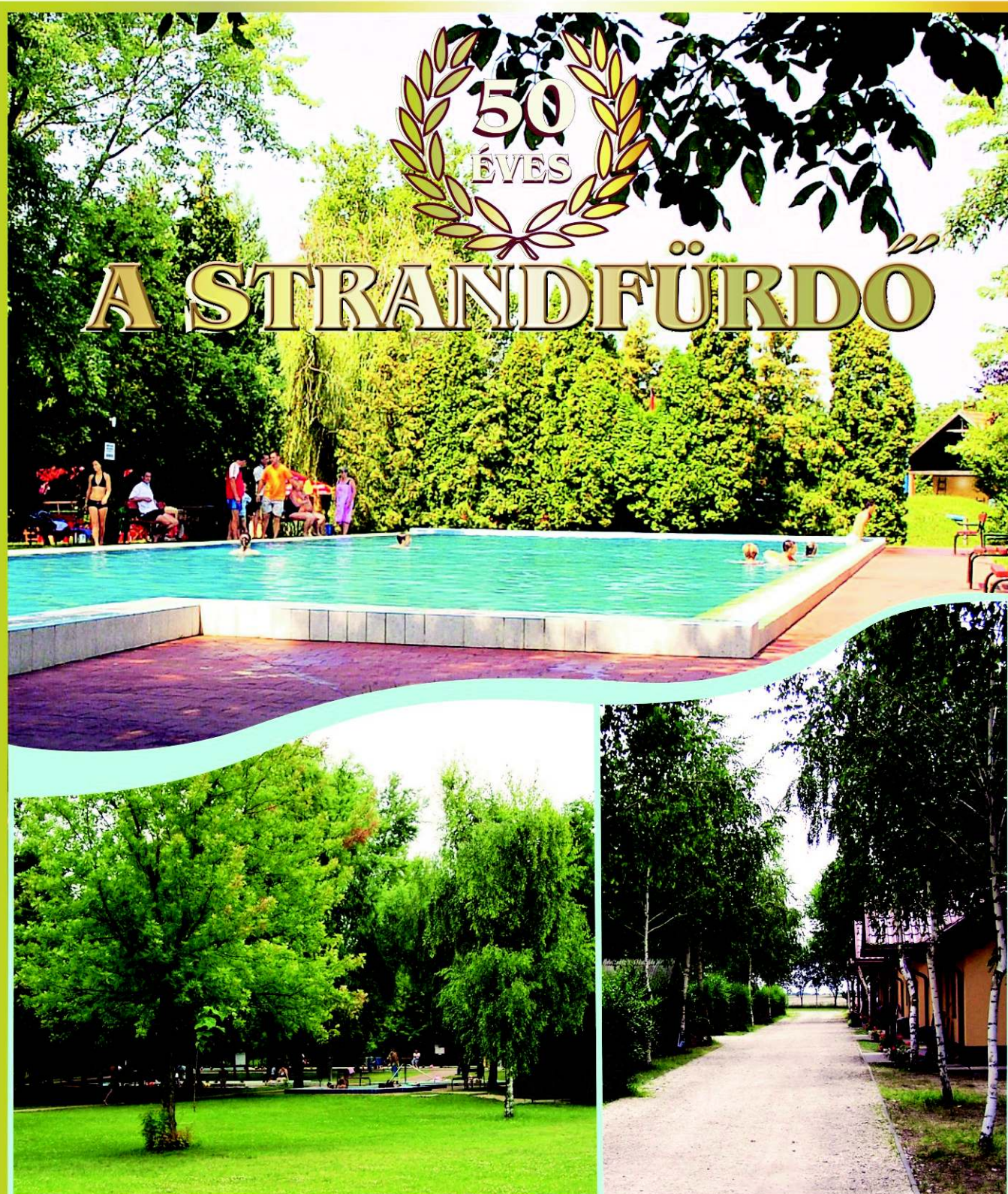
www.jaszboldoghaza.hu

2018. JÚLIUS

19. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

250 FT

Polgármesteri tájékoztató

Iskola- felújítás

Hosszú előkészítési folyamat után május hónapban végre megkezdődött a általános iskola 3 épületének felújítása. Az épületeken nyílászárók cseréjére, hőszigetelésre, részben tető cserére és akadálymentesítésekre kerül sor. Mindhárom épület fűtési rekonstrukciója is megvalósul, ezáltal gazdaságosabban működtethető, és jobb hőérzet biztosításával, komfortosabb körülményeket teremtünk gyermekeink számára. A beruházásnak illeszkedni kell a tanítási szünethez, és a munkák nagy része szeptemberig elkészül, az ősszel a fűtési rendszer próbaidejével zárul a kivitelezés.

Házasságkötő terem kialakítás

A házasságkötések és kiállítások egyszerűbb bonyolítása érdekében a Polgármesteri Hivatalban a házasságkötő terem és a Tanácskozó terem megcserélésre került. Így a házasságkötésekre a földszinten kerülhet sor, ami az idősebbek részére is könnyen megközelíthető. A terem falára pedig jászági szücsminták kerültek díszítésnek. Bízunk benne, hogy sokan igénybe veszik a termet!

Színjáték a Művelődési Házban

Június elején egy színháztér láthattunk a Művelődési Házban a Jánoshidai Amatőr Színjátszó Csoport előadásában. Köszönöm a csoportnak, hogy elfogadták meghívásunkat, és sok év után újra ilyen eseményt szervezhettünk a településen! Köszönöm Far-

kas Ibolya szervező munkáját, nélküle ez a rendezvény nem jött volna létre!

Civil nap

560

Ebben az évben is megszerveztük a Civil napot a helyi Strandfürdőn, mely egyben egy ingyenesen látogatható Strand-napot is jelent. Ezúton is köszönetemet fejezem ki a civil szférának, hogy településünkön aktívan tevékenykednek, és köszönöm a rendezvényhez nyújtott segítségüket is!

Ez alkalomból emlékeztünk az idei év jeles évsmáira is, melyek településünk életét meghatározzák. Az 560 azon évek számát hivatott kifejezni, mióta írásos dokumentum származik településünk létezéséről, Mátyás király idejéből. Valószínű, éltek itt emberek előtte is és utána is, kisebb megszakításokkal, a bizonyító erejű oklevél éppen 1458-ból származik.

50

Másik jeles évforduló településünkön ebben az évben, hogy éppen 50 éve annak, elődeink megálmodták és megvalósították nekünk a mi strandunkat. Éppen 50 éve ilyenkor a nyári melegben még javában folyt az építkezés, majd az ünnepélyes átadásra augusztus 20-án került sor. Nagy öröm számunkra, hogy ezen fürdőt 2010-ben sikerült felújítva újra megnyitni, és azóta is szolgálja a falu és környezetünk lakosságát.

Szűcs Lajos
polgármester

Megkezdődött a tornacsarnok felújítása

Kiállítás megnyitója a Polgármesteri Hivatalban
Gyökereink III. címmel

Zöldségtermesztés a
közfoglalkoztatásban

Kiállítás a Tájházban
Zrupkó Antalné,
Klári néni emlékére

Színjáték a Művelődési Házban

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2018. március 12-i soros képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az önkormányzat 2018. évi költségvetéséről szóló 1/2018.(III.13.) önkormányzati rendeletét.
- Határozatban fogadta el a testület dr. Pap Béla alpolgármester felajánlását, mely szerint az alpolgármesteri tiszteletdíjának 50.000.-Ft fölötti részéről és költségterítésének teljes összegéről a civil szervezetek javára lemond.
- A testület az általános iskola felújítására elnyert pályázathoz kapcsolódóan döntött közbeszerzési bizottság létrehozásáról, valamint a közbeszerzési dokumentáció elfogadásáról.
- A Képviselő-testület a jegyző javaslatára megválasztotta a helyi szavazatszámoló bizottságok tagjait és póttagjait.
- Döntött a testület arról, hogy a 2018. június 23-i Civil napi rendezvényen „Jászboldogháza Díszpolgára” és „Jászboldogháza Községért” kitüntetést kíván adományozni, ezért megkeresi a civil szervezeteket, hogy javaslataikat az önkormányzathoz nyújtsák be. Zárt ülésen a képviselő-testület otthoneremtési támogatás iránti kérelmeket bírálta el.

Beszámoló a 2018. április 25-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület határozatban fogadta el a Jászberényi Rendőrkapitányság beszámolóját a település 2017. évi közbiztonsági és közlekedési helyzetéről.
- A testület megtárgyalta és elfogadta a Jászberényi Hivatásos Tűzoltó-parancsnokság 2017. évi beszámolóját.
- Elfogadta a testület a Jászboldogházi Településfejlesztő Kft. 2017. évi beszámolóját és zárómérlegét.
- A testület úgy határozott, hogy támogatási igényt nyújt be a Belügyminisztériumhoz a települési önkormányzatok rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatására. Döntött a testület arról is, hogy pályázatot nyújt be belterületi utak, járdák felújítása céljából. A pályázaton elnyerhető összeg max. 15 millió forint. Az önkormányzat a szükséges 2.764.535.-Ft önerőt a költségvetéséből biztosítja.

Beszámoló a 2018. május 7-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta a Strandfürdő melletti tó hasznosítására beérkezett ajánlatot. Döntött

arról, hogy milyen feltételek mellett hajlandó bérbe adni a tavat és a mellette lévő területet.

A testület megtárgyalta az iskolafelújítási projekt közbeszerzési eljárása során beérkezett ajánlatokat, és úgy döntött, hogy a Jászmetál 2000 Kft. ajánlatát fogadja el.

Beszámoló a 2018. május 28-i soros képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület elfogadta az önkormányzat 2017. évi pénzügyi tervének végrehajtásáról szóló 3/2018. (V.29.) önkormányzati rendeletét.
- A testület megtárgyalta és elfogadta az önkormányzat gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatainak ellátásáról szóló beszámolót.
- Döntött a testület arról, hogy a Strandfürdőhöz kapcsolódó tavat bérbe adja, és az erről szóló bérleti szerződés tervezetét jóváhagyta.
- A testület úgy határozott, elfogadja a Telenor ajánlatát, a Telenor jászboldogházi bázisállomás bérleti szerződésének hosszú távú folytatásáról.
- Döntött a testület az otthoneremtési önkormányzati támogatásáról szóló 1/2014.(II.05.) önkormányzati rendelet módosításáról.
- Zárt ülésen otthoneremtési támogatás, valamint települési támogatás iránti kérelmeket bírálta el a testület.
- Döntött arról is a testület, hogy az előző évhez hasonlóan a július-augusztus hónapban induló gyermektáborok rászoruló gyermekeinek költségeit gyermekenként napi 800.-Ft-tal támogatja.
- A testület elfogadta a Jászboldogháza Község településképeinek védelméről szóló 11/2017. (XII.12.) rendelet módosítását. A módosítással a jászboldogházi Római Katolikus Templom épülete helyi védett értéké vált.
- A Képviselő-testület hozzájárult a testvértelepülés, Jaworze Önkormányzatának kéréséhez, és engedélyezte Jászboldogháza címerének használatát a testvértelepülés közterületén történő elhelyezéshez. A testület határozatot hozott arról is, hogy pályázatot nyújt be az „Önkormányzati ékeztetési fejlesztések támogatása” című pályázati támogatás elnyerésére az iskolai, óvodai konyha és étkező felújítása, akadálymentesítése, ebédlő tetőterének beépítése, eszközbeszerzése, kapacitás bővítése céljából.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

Tájékoztató orvosi ellátás időpontjának változásáról

Tisztelt Betegeink!

A nyári rendelésben - előreláthatólag - a szabadság miatt változások lesznek.

Megértésüket köszönjük!

Dr. Borsodi-Nagy Erzsébet
házi orvos

Tervezett változások:

2018. 07. 02. rendelés: 12-14 óráig
2018. 07. 06. rendelés: 12-14 óráig
2018. 07. 23. rendelés: 12-14 óráig
2018. 07. 24. rendelés: 12-14 óráig
2018. 07. 25. rendelés: 10-12 óráig
2018. 07. 26. rendelés: 12-14 óráig

2018. 07. 27. rendelés: 12-14 óráig
2018. 08. 27. rendelés: 12-14 óráig
2018. 08. 28. rendelés: 12-14 óráig
2018. 08. 29. rendelés: 10-12 óráig
2018. 08. 30. rendelés: 12-14 óráig
2018. 08. 31. rendelés: 12-14 óráig

A többi napon a rendelés a megszokott időben történik.
A nővér a rendelőben a rendelés előtt 1 órával megtalálható.

CIVIL SZERVEZETEK NAPJA

Kitüntetések átadása a Civil napon

Díszoklevél

Jászboldogháza község Önkormányzati képviselő-testülete
2018. április 25-én hozott 33/2018. (IV.25.) számú határozata alapján

„Jászboldogháza Diszpolgára”

címet adományoz

Papp Izabella

részére

kimagasló színvonalú, értéket teremtő közművelődési tevékenységéért, községünkben végzett elkötelezett munkájáért.

Papp Izabella 1948. augusztus 10-én született Jászboldogházán. Az általános iskolát helyben, a gimnáziumi tanulmányait Jászberényben végezte. Gyors- és gépirői szakképesítése után a helyi termelőszövetkezetben, majd a Radiátorgyárban dolgozott. Közben, Jászberényben elvégezte a Tanítóképző Főiskolát, majd Egerben történelem tantárgyból diplomázott. Ennek birtokában és a múlt iránti elkötelezettség tudatában jelentkezett a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltárba, amelynek 26 évig volt aktív munkatársa, 2009. évi nyugdíjazásáig.

A Levéltár számára egy kincsesbánya volt, itt talált rá a görögökre is. Elkezdte kutatni ezt a területet. Ennek eredményeként született meg a **Görög kereskedők a Jászkunságban** című kötet, emellett több tanulmánya készült, és előadásokat is tartott ebben a témában. Három írása Görögországban is megjelent, ahol egy tanulmányúton is részt vett.

1986-tól rendszeresen publikált a levéltári évkönyvekben, ezen kívül múzeumi kiadványokban, országos folyóiratokban. A Jász Múzeum kiadványában, a Redemptióban, is rendszeresen jelennek meg írásai, és felkérésre egyéb kiadványokba is ír. Kutatásai során mindig az emberi történetek érdekelték a leginkább, a személyiség szerepe egy-egy történelmi helyzetben. A Jászberény történetéről készült háromkötetes kiadványban Jászberény középkori népességéről írt.

Községünk önállóvá válásának 50. évfordulójára

megjelent Évek könyvében Boldogháza történetéről írt, de a tanyakutatásban is megmutatta szakmai tudását. **Emlékek a boldogházi tanyavilágról** című könyvben közölte először a kitelepítettek és a befogadók névsorát. Ezek helyi kiadású könyvek voltak, hasonlóan a nagy elismerést hozó Törvényen kívül című könyvhöz, melynek Papp Izabella volt az összeállítója, szerkesztője.

Aktívan részt vesz a Boldogházi Hírek szerkesztőségében is. A *Múltidéző* rovat vezetője, fiatal községünk múltjáról gyűjt és közöl történeteket.

Stílusa, a történelmi hitelessége, az események rendszerbe foglalása írásainak ékessége.

Találkozhatunk vele a TRIÓ-TV-ben, riportot ad a megyei lapnak, előadások megtartására hívják.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület oszlopos tagja. Segít az augusztus 20-ai és az adventi ünnepség színvonalas megrendezésében.

1996-ban megkapta a „Jászboldogháza Községért” kitüntető címet, 2009-ben pedig a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közművelődés díját érdemelte ki, 2017-ben munkájának elismeréseként megkapta a Jászságért Díjat.

Papp Izabellát az optimizmus, az elszántság, a tetterre készség, derű, vidámság, végeláthatatlan érdeklődés jellemzi.

Jászboldogháza, 2018. június 23.

Szűcs Lajos
polgármester

dr. Dinai Zoltán
jegyző

CIVIL SZERVEZETEK NAPJA

Kitüntetések átadása a Civil napon

Oklevél

Jászboldogháza község Önkormányzati képviselő-testülete
2018. április 25-én hozott 35/2018. (IV.25.) számú határozata
alapján

„Jászboldogháza községért”

címet adományoz

Szűcs Gergely

részt

Szűcs Gergely a Jászboldogházi Aranykalász Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Szövetkezet dolgozója, a szövetkezet igazgatósági tagja. Munkája mellett aktívan vesz részt a község közéletében. 2006 óta önkormányzati képviselő. A község képviselőjeként lelkiismeretesen és felelősséggel végzi munkáját. A Községi Önkéntes Tűzoltóegyesület tagja, 2004-től 2012-ig az egyesület elnökeként tevékenykedett. Nevéhez fűződik a 2009-ben községünkben megrendezésre került járszági tűzoltóverseny, ami komoly sikert és elismerést jelentett az egyesületnek. Az első tűzoltóból szervezése, a tűzoltószerzőtár felújítása, korszerű felszerelésekkel való ellátása is elnöksége idején történt.

Sokat tevékenykedik településünk múltjának írásos és tárgyi emlékeinek megőrzéséért.

Fontos szerepe volt a tápiói híd felújításában, a tápiói búcsúk szervezésében, az árvízi emlékhely kialakításában, és a Települési Értéktár összeállításában.

Jászboldogháza, 2018. június 23.

Szűcs Lajos)
polgármester

dr. Dinai Zoltán
jegyző

Oklevél

Jászboldogháza község Önkormányzati képviselő-testülete
2018. április 25-én hozott 34/2018. (IV.25.) számú határozata
alapján

„Jászboldogháza községért”

címet adományoz

Szűcs Gergelyné

részt

a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnökeként, a település szépítésében, rendezésében végzett tevékenységéért, hagyományaink és múltunk megőrzéséért tett munkájáért.

Szűcs Gergelyné (született: Sziliczei Mária) 2009-ben vette át az akkor 10 éves Faluvédő és Szépítő Egyesületben az elnöki tisztséget. Az egyesület azóta számos új kezdeményezéssel igen nagy eredményeket ért el nem csupán a falu szépítése, de a lakosok közösséggé formálása terén is. Szorgalma, lelkesedése az egyesület tagjain túl hatással van tágabb környezetére is. Az egyesület munkája hozzájárult ahhoz, hogy a Virágos Magyarországért versenyben településünk többször is elismerő oklevélben részesült.

Nevéhez köthető a minden évben megrendezett Falu Karácsonya ünnepség, és az államalapításunk ünnepének megtartása a Tájházban.

Szervező tevékenysége során az elmúlt évtizedben Jászboldogháza közterületei megszépültek, emlékhelyek jöttek létre, települési szintű kulturális és hagyományörző események szerveződtek. A községért és a közösségért sok év óta végzett önzetlen és fáradhatatlan munkájáért méltó a „Jászboldogháza Községért” kitüntetésre.

Jászboldogháza, 2018. június 23.

Szűcs Lajos
polgármester

dr. Dinai Zoltán
jegyző

KÖSZÖNET A SZÜLŐFALUNAK

Amikor egy évvel ezelőtt a Jászságért Díjat átvehettem, azt mondtam, nem lehet nagyobb elismerés annál, amit a szülőföldtől kap valaki. Most annyival egészíteném ki: talán csak egy van, ami semmihez sem fogható – a *szülőfalu* elismerése, ha valaki a szülőhelyének díszpolgára lehet. Annak a kis közösségnek, ahol született, ahol ismerik a megtett út állomásait - sikereit és tévedéseit egyaránt.

Köszönöm a megtisztelő jelölést, polgármester úr és a képviselő-testület támogatását. Ilyen nagyszerű elismerés sosem csupán az egyén érdeme, fontos hozzá a szűkebb és tágabb környezet támogatása, segítése. Köszönet a család minden tagjának, a Faluvédő és Szépítő Egyesületnek, a Boldogházi Hírek szerkesztőinek, a BOLDOGBT Egyesületnek, a Nyugdíjas Egyesületnek - és minden kedves boldogházinak, akikkel bármilyen módon együtt tehetünk a településért.

„Az ember a szíve mélyén örökké oda való, ahol született.” Az ünnepi pillanatban Tamási Áron szép gondolatát szerettem volna idézni, ami – talán a meghatottságtól – akkor nem sikerült. Ezúton is köszönöm mindenkinek, aki hozzájárult ehhez a meghatározó szép élményhez, ami a megtiszteltetés mellett komoly felelősség is. Szeretnék méltó lenni a kitüntetéshez.

Papp Izabella

dolatát szerettem volna idézni, ami – talán a meghatottságtól – akkor nem sikerült. Ezúton is köszönöm mindenkinek, aki hozzájárult ehhez a meghatározó szép élményhez, ami a megtiszteltetés mellett komoly felelősség is. Szeretnék méltó lenni a kitüntetéshez.

Papp Izabella

Jászboldogháza Települési értéktára

2. Történeti érték

(folytatásokban)

1. A középkori Boldogháza helye – régészeti lelőhely a Csikosban

Boldogháza a középkorban önálló közigazgatással rendelkező település volt, élén a szálláskapitány állt. A középkori település nem a mai község helyén, hanem a Csikosban, a Zagyva közelében volt, amit a régészeti feltárások igazoltak. Helyének meghatározásában fontos tájékoztató pont volt az Oláhkereszt, amit Oláh István és felesége a közelben lévő Tetemhátnak nevezett dombra állíttatott két kislányuk emlékére, akik 1887-ben a Zagyvában lelték halálukat. A kereszt összeomlott, talapzata ma a polgármesteri hivatal udvarán található, melyen két egyforma, karéjos kialakítású táblán olvasható a felirat:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE

ÁLLÍTTATTA

OLÁH és neje

ISTVÁN VÖLGYI

JULIANNA

ITT NYUGSZIK ITT NYUGSZIK

OLÁH ROZÁLIA OLÁH VIKTÓRIA
szül. 1883. MÁR.23 szül. 1881. JÚL. 7.
MEGH. 1887. OKT. 19. MEGH. 1887.
OKT. 19.

A Tetemháznak/Tetemhátnak nevezett domb a Zagyva sodrásával előkerülő nagy mennyiségű emberi csontokról kapta a nevét, ami a régészek érdeklődését is felkeltette.

A Jászság kiváló régésze, Hild Viktor 1893-ban járt először ezen a vidéken, és az Oláh tanyán egy római kori, latin feliratos kő töredékre figyelt fel, ami a Tetemhátról került a tanyába. (A kő a Jász Múzeumban található.) 1899-ben Hild Viktor a kő másik felét keresve ásatásokat végzett a Tetemháton, melybe a Magyar Nemzeti Múzeum szakemberei is bekapcsolódtak. A római kori kő másik felét nem találták meg, de különleges leletre bukkantak. Egy kisebb középkori templom és az azt körülvevő kerítés alapját találták meg. A templomfalak alatt, a Zagyva melletti részen pedig római építkezés maradványaira találtak.

Ezt követően ötven évig nem történt feltárás ezen a területen. 1952-ben mélyszántás során az Oláh tanya környékén egy cserépedényben 635 darabból álló középkori éremleletet találtak, ami a Jász Múzeumba került. A Magyar Múzeumok Országos Központ-

ja leletmentő ásatást rendelt el, melyet Csalog József, a Jász Múzeum vezetője irányított. Az ásatás során a középkori templom alapja mellett láthatóvá vált az egykori házak helye, és igen sok emberi csontmaradvány került elő. Csalog József korábban is feltételezte, hogy a középkori templom az egykori Boldogháza központjában állhatott, amely Árpád-kori templom maradványaira épült gótikus templom lehetett. Az ásatás eredménye megerősítette azt a feltevést, hogy az ide érkező jászok a római kori, illetve az Árpád-kori épületromok helyére építették templomukat, és itt alapították meg az egykori Boldogházát. Ez a középkori falu a 11. mai Jászboldogházától délkeletre 6 km-re, Jászsalsószentgyörgytől délnyugatra 1,5 km-re, a Zagyva jobb partján mintegy 300 méter hosszú és 180 méter széles dombháton helyezkedhetett el. A Zagyva jó vizet, megfelelő átkelőhelyet, a víz halat biztosított az ide érkezőknek, s az állatok tartására gazdag legelő állt rendelkezésre. A régi épületromokat felhasználták a templom és a falu házainak felépítésére. A lakosok 1596-ban, Eger eleste után a törökök elől elmene-

kültek, és ekkor pusztult el végleg a középkori Boldogháza.

Az 1963-as árvíz során Boldogháza tanyavilágának több mint fele elpusztult, a Zagyva-gát megerősítéséhez a domb nagy részét elhordták, az új gát pedig ráépült a lelőhelyre, így a további kutatások lehetetlenné váltak.

A mai modern technika felhasználásával a Jász Múzeum régésze lehetőséget lát az értékes lelőhely műszeres feltárására, ami a középkori Boldogháza és a jászok történetéhez is új adalékokkal szolgálhat.

2. Boldogháza önálló községgé válása

A középkorban népes településnek számító Boldogháza a török időkben teljesen elnéptelenedett, s ettől kezdve évszázadokon át Jászberény pusztája volt, amit a redemptio idején megváltott a város.

Gazdag legelőit, kiváló termőföldjét a Berényben élő gazdák használták, akik eleinte nyári szállásokat építettek itt, de az 1800-as évek során már egyre többen költöztek ki a városból. A 19. század végén felgyorsult a tanyásodás folyamata, amit kedvezően befolyásolt az 1873-ban átadott Hatvan-Szolnok közötti vasútvonal. Az 1900-as évek elején már öt iskola működött a boldogházi határban, és két kápolna várta a tanyavilág lakóit. Olvasókörök, gazdakörök, színjátszó körök kezdték meg működésüket, 1930-ban pedig felépült a templom a leendő község központjában.

A Jászberénytől való elválás, az önálló községgé alakulás gondolata az 1930-as években merült fel először a boldogháziakban, a második világháborút követően pedig már határozott formában jelentkezett. 1945. november 17-én a három határrész, Tápió, Csíkos és Boldogháza lakói közös tanácskozást tartottak, melyen megbeszélték az önállósulás tervezett folyamatát. 1945. december 1-jén megalakult a község-szervező bizottság, melynek tagjai többször jártak a Belügyminisztériumban, és kellő határozottsággal érveltek az önállósulás mellett. A lakosok részéről széles körű összefogás volt tapasztalható, és a helyiek rendkívül gyors és eredményes szervező munkával megteremtették a községgé válás feltételeit. Ennek eredményeként 1946. július 1-jével Boldogháza elnyerte önállóságát.

A község első főbírójává a köztisztviselőben álló gazdálkodót, Nagy Jánost, helyettesévé Konkoly Bélát választották. Nagy János javaslatára a Belügyminisztérium 1947-ben a község végleges nevét Jászboldogháza néven hagyta jóvá.

A kis település a háború utáni évek nehézségei között kezdte önálló életét, de szorgalmas, tehetséges lakói már az első években jelentős eredményeket értek el. Megteremtették az önálló közigazgatást, s határozott elképzeléseik voltak a település jövőjéről. 1948-tól azonban a kedvező folyamatok megtorpantak, hiszen csaknem minden boldogházi család számára komoly megpróbáltatást jelentettek a teljesíthetetlen beszolgáltatások terhei, a súlyos büntetések, a javak elvétele. A kuláknak bélyegzett gazdákat pedig – köztük az új község vezetőit – 1949-ben fizikailag is súlyosan bántalmazták. Nagy János főbírónak az ekkor elszennvedett bántalmazás vezetett betegségéhez, majd 1953-ban a halálához.

Síremléke a jászboldogházi temetőben található. 1996-ban, Jászboldogháza önállósulásának 50. évfordulójára a község felújította síremlékét, és emléktáblát helyeztek el rajta a következő felirattal:

*„Ha kell, hát százszor újrakezdjük,
vállalva ezt a legszebb küldetést.”*

Községünk első bírójának síremlékét felújította a hálás utókor Jászboldogháza önállósulásának 50. évfordulója alkalmából.

A boldogházi lakosok ma is büszkén tekintenek vissza a községet alapítók példás összefogására, mellyel saját erőből megvalósították az önállósulást, és 1946-ban Jász-Nagykun-Szolnok megyében Jászboldogháza néven új község született.

3. Kuláküldözés, Kulákverés Jászboldogházán

1948 a fordulat éve volt, ettől kezdve Jászboldogházán is radikális intézkedések történtek a módos középparasztság tönkretételére. Szovjet mintára kuláknak bélyegezték a jómódú gazdákat, és elkészült a kuláklista, amelyre elsőként a 25 hold fölötti földterülettel rendelkezők kerültek. Jászboldogházán 76 lakos neve szerepelt a listán. Megindult a kulákká minősített gazdálkodók vagyontárgyainak, földjének elvétele, amit az újonnan alakult termelőszövetkezeti

csoportok kaptak meg. Emellett különféle indokokkal teljesíthetetlenül nagy büntetéseket szabtak ki számukra. 1949 márciusában fizikailag is súlyosan bántalmazták a boldogházi gazdákat. A falu tekintélyes nagygazdáit összegyűjtötték egy boldogházi tanyán, ahol napokon át kínozták és kegyetlenül megverték az ide rendelt ávósok. A gazdák egy részét Szolnokra vitték, ahol embertelen módon megkínozták, megverték őket. Közöttük volt az 1946-ban önállósulást követően több vezetője és első főbírója, Nagy János is. A gazdák megmaradt javait elvették. A 64 boldogházi családtól összegyűjtött állatokat, gazdasági felszereléseket és takarmányt 1949. március 30-án 72 vasúti vagon szállította el, amit 16 megyei település 30 termelőszövetkezete számára osztottak el. A megalázott, megfélemlített emberek közül legtöbben még családjuknak sem beszéltek a velük történekről.

4. Kitelepítés

Az 1950-es évek számos jogsértésének egyike volt a budapesti osztályidegennek minősített családok kitelepítése, akik egyik napról a másikra lakásukat, vagyonukat és személyes szabadságukat is elveszítették, bírói ítélet nélkül jogfosztottá váltak. A hatalom célja e társadalmi réteg megsemmisítése és értékes lakásaiknak, tulajdonuknak megszerzése volt. Jászboldogházára 1951. június 5-én 39 budapesti családot telepítettek ki kuláknak bélyegzett gazdák tanyáira, akik számára ezt újabb büntetésnek szánták. A két megnyomortított réteg tagjai – a hatalom célja ellenére – nem váltak ellenséggé, amiben tudták, segítették egymást. Az embertelen körülmények között is megőrizték tartásukat, emberségüket, legtöbb esetben baráti kapcsolat alakult ki a kitelepített és a befogadó családok között. A kitelepítés 1953-ban megszűnt, de a családok megpróbáltatásai folytatódtak, megkülönböztetésük sokáig befolyásolta családjuk életét.

2013-ban a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társasága kezdeményezésére emléktáblát helyeztek el a vasútállomás épületén, ahová a kitelepítettek érkeztek, és ez alkalommal került sor a kitelepítettek és befogadók első találkozására.

GONDOLATOK AZ ELSŐÁLDOZÁSRÓL

„Fehér szent ostyában Jézus, Te vagy jelen,
hiszek, bízom Benned, imádlak, szeretlek.”

Egyházközségünkben 2018. május 27 -én volt az elsőáldozás. 9 harmadik osztályos gyermek készült nagy áhítattal erre a napra, s ünnepelt családjával, rokonaival együtt. Tamás atya úgy fogalmazott, hogy egy keresztény életében fontos állomás ez az esemény, amit jó esetben majd a bér mátkozás fog követni a szentségek sorában. Anikó hittan tanár néni készítette fel őket e jeles alkalomra, hosszú ideje énekeket tanultak, készültek a gyónásra és magára az Első szentáldozásra. A szombati gyónás miatt kicsit talán izgultak a gyerekek, de Tamás atya megnyugtatta őket a nagy nap reggelén. Kis papírra fel is írhatták, amit el akartak mondani, ezeket az összehajtogatott lapokat Anikó néni összegyűjtötte és később elégette. Ahogy mi, szülők feldíszítettük a templomot, úgy ünneplőbe öltöztettük lelkünket is, s gyermekünk látán érzékenyültünk, amint fehérben bevonultak a templomba. Olyan pillanatok ezek, amikor bizonyosan Isten is megkülönböztetett

figyelemmel tekint le ránk, földi halandókra. Krisztus testének, azaz a pehelykönnyű ostyának első magunkhoz vétele 9 évesen egy titkokkal teli élmény, egyben olyan ajándék, melynek lényege valószínűleg csak később fog kikristályosodni. Akkor, amikor haladunk előre a hit útján, melyen nem mindig könnyű járni, főként, hogy buktató is bőven

akad útközben.

A szülők nevében szeretném megköszönni Kissné Kabács Anikó hitoktató, Soós Tamás áldozó pap, Dékányné Bozóki Zsuzsanna keresztény és Kisádám Péter segítségét, s azt, hogy hozzájárulnak gyermekeink keresztény szellemben való neveléséhez.

Berkó-Fejes Györgyi

2018 A CSALÁDOK ÉVE

A keresztény család „ajándékai”

- * Biztonság, bizalom
- * Több gyermek születik, mint a nem hívők körében
- * A hit, a keresztény értékrend „tartást” ad a családtagoknak
- * Reményt, örömet, bizakodást és szeretetet sugároznak a társadalomban
- * Tagjai felelősen gondolkodó, elköteleződni képes, áldozatkész, valódi szeretetre képes személyek

II. János Pál pápa apostoli buzdítása a keresztény család feladatairól a mai világban

„... a családnak az a küldetése, hogy őrizze, kinyilvánítsa és közölje a szeretetet, amely eleven visszhangja és tükröződése annak a szeretetnek, mellyel Isten az emberi nemet, valamint az Úr Krisztus az ő menyasszonyát, az Egyházat szereti. A család minden különleges feladata ennek az elsődleges küldetésnek kifejezése és konkrét megvalósítása. Mélyebben át kell tehát tekintenünk a család küldetésének nagyszerű gazdagsá-

gát, s meg kell vizsgálnunk e küldetés sokféle és feltűnő megnyilvánulásait. A szeretetből kiindulva és azt szüntelenül szem előtt tartva a legutóbbi Szinódus ebben az értelemben világította meg a család négy általános feladatát:

1. A személyek közösségének megvalósítása
2. Az élet szolgálata
3. Részesedés a társadalom fejlődésében
4. Részesedés az Egyház életében és küldetésében.”

Kedves Szülők, Gyerekek!

Itt a nyári szünet! A nyári szünidő számtalan kalandot, élményt, látnivalót kínál, a kikapcsolódás és az aktív pihenés ideje. Több lehetőség lesz arra is, hogy a család több időt töltsön együtt! Gondoljuk végig, mi szükséges ahhoz, hogy a szünet

jól és tartalmasan teljen el. Nyilván szükséges egy tervszerű beosztás. Mikor és hol lesznek a nyári programok? A család egyes tagjai merre járnak éppen? Mikor tud a család együtt lenni? Bár biztosan furcsán hangzik, de mégis igaz: Hozzávetőlegesen a gyerekek egyes napjait is meg kell tervezni!

Ne feledjük! A nyári hónapokban is legyünk buzgók hitünk megvallásában, és a szentmisére járásban! Vasárnapi szentmisét a nyári vakáció idején se mulasszuk el! Ha elutazunk, érdeklődjünk, mikor van azon a helyen a szentmise. Jézust magunkkal vihetjük a szívünkben, bárhol járunk!

Kedves Szülők! Használjuk ki ezt az időszakot! Szánjunk időt az „időpocsékolásra”: az év során annyira hozzászoktunk a rohanáshoz, a gyerekek állandó sürgetéséhez, hogy néha épp a nyugodtabb tempó felvétele megy nehezen. Nagyszerű dolog megtanítani a gyerekeket hegyet mászni, úszni vagy fával dolgozni, de az is ugyanolyan fontos, hogy együtt játszunk, szórakoztató, fantáziadús kalandokra induljunk, vagy épp beszélgessünk vagy nevetgéljünk. Szép dolog, ha ellátjuk őket a szükséges magyarázatokkal egy-egy templom vagy vár megtekintésekor, de az is fontos, hogy az adott pillanatban el is tudjunk hallgatni, hogy gyönyörködhessenek egy vidék csendes szemlélésében vagy a csillagokkal teli éjszakai égbolt páratlan békéjében! Íme, néhány szuper ötlet a nyár tartalmas, gazdag eltöltéséhez:

- Építsetek homokvárat! Rendezzettek homokvárépítő versenyt!
- Szervezzetek egész estés családi házimoizást, a kedvenc filmjeitekből!

- Éjszakázatok a csillagos ég alatt! Keressétek meg a Göncöl szekeret a tücsökciripelés mellett!
- Készítsétek el a családfákat! Vegyétek elő a régi családi fotókat!
- Szundizzatok egyet egy lombos fa árnyékában!
- Szedjétek mezei virágcsokrot! Feküdjétek a fűbe és nézzétek a felhőket!
- Készítsetek fényképes naplót a nyári élményekből!
- Utazzatok kisvasúttal! (Börzsöny, Mátra, Lillafüred)
- Iratkozzatok be a helyi könyvtárba! Olvassatok fel egymásnak verseket!
- Készítsetek közösen házi gyümölcsteát, sütit, gyümölcssalátát!
- Tervezzétek meg közösen a családi nyaralás programját!
- Nézzétek meg a napfelkeltét, egy szép nyári este a naplementét!
- Menjétek olyan állatkertbe, ahol még nem járt a család! (Nyíregyháza, Pécs, Veszprém)
- Menjétek el a városszéli búza/napraforgó/ földekre feküdjétek le, s hallgassátok a csendet, a madarakat!
- Rakjatek tábortüzet, nyársaljatok!
- Hajókézdek a Dunán vagy a Balatonon! Kalandozzatok a Tisza-tavon!
- Szervezzetek „csendes estét”, amikor nem szólhat a tv, internet, rádió, nem szabad zenét hallgatni, nem kapcsoljátok fel a villanyt, de gyújthatok gyertyákat, csendben beszélgethettek!

Jó szórakozást, szép nyarat kívánunk!

Templombúcsú

A búcsú kötődhet szent helyekhez, szentekhez, csodatévő képekhez vagy szobrokhoz. Egy-egy falu búcsúja a temploma védőszentjének ünnepéhez kötődik. Templomunk védőszentje a Szent Család, melynek ünnepe karácsony nyolcadában van, s mivel téli időszakra esik, így őseink a templom felszentelésének évfordulójához kötötték a búcsút, amely augusztus 1. vasárnapja. Helytelenül a „búcsú” sokaknak vásárt, édességeket, játékszereket és egyebeket árusítók sokaságát, a kisebb-nagyobb körhintákat, vídámparkok kínálatát jelenti.

Mit jelent a búcsú a Katolikus Egyház tanításában?

„A búcsú Isten színe előtt a már megbocsátott bűnökért járó, ideigtartó büntetések elengedése,

melyet a keresztény hívő, aki megfelelően fölkészült és teljesítette a kiszabott föltételeket, elnyer ön maga vagy a megholtak számára az Egyház segítségével.” (Vö. KEK 1471-1479.1498)

A búcsúra igyekeznek hazajönni azok is, akik más faluba, városba, esetleg más országba költöztek el. Családok, régi ismerősök találkoznak ezekben a napokban. Kedves Boldogháziak! **A búcsúnap legyen az Istennel való találkozás alkalma is! A találkozás helyszíne legyen kedves templomunk is, és itt élők, hazalátogatók együtt vegyünk részt a búcsúi ünnepi szentmisén!**

Az oldalt összeállította:
Bóta Mizsei Ilona

Új Mária Rosa Mystica szobor szépíti a Fő utcát

Május elején egy hívő megkeresett azzal a szándékkal, hogy szeretné kicserélni a Rákóczi Ferenc utcán található szoborfülkében a Mária szobrot, mert nagyon megkopott, és szívügyének tekinti a fülke és környezete ápolását. Ez a fülke Mizsei Ferencné háza előtt található. Nagy örömmel segítettem a munka megszervezésében. Elkezdtem érdeklődni azoktól, akik nálam sokkal jobban ismerik a szoborfülkék és a bennük lévő szobrok történetét. Sikertudni, hogy ebben a fülkében egy Mária Rosa Mystica

szobor van elhelyezve, és az új szobornak is ilyennek kell lennie, mert értéket képvisel a falu ékességként. Beszerzésre került az új szobor, amely sajnos kisebb az előzőnél, de ilyen lehetett kapni. Egy kis kitérővel szeretném leírni, hogy mi is ez a Rosa Mystica.

Rosa Mystica története: A Rosa Mystica Mária jelenésekhez köthető. 1947-ben egy olasz kisvárosban jelent meg a Szűzanya egy 36 éves ápolónőnek. A jelenések ezután évtizedeken át folytatódtak. A Szűzanya azt a kijelentést tette, hogy a hívek imával, bűnbánattal és engeszteléssel tegyék jóvá a tömegesen elkövetett szörnyű bűnöket. A Szűzanya jelenéseit csodák, gyógyulások, megtérések igazolják. Június 11-én megérkezett az új szobor, mely a megáldás után, június 20-án elhelyezésre került a szépen rendbetett szoborfülkében. Itt is szeretném köszönetemet kifejezni a szobrot adományozónak és az önkéntes segítőknek: Kispálné Baranyi Arankának, aki szépen körbemeszelte a fülkét és Darók Istvának, aki a többi munkálatban volt segítségemre. Kérem, vigyázzanak rá, és becsüljék meg a település eme értékes kincsét, hogy még sokáig örülhessünk neki, és gyönyörködhessünk benne.

Engedjenek meg egy gondolatot még a végére. Azt mondjuk, hogy véletlenek nincsenek. Ezt jól bizo-

nyítja az a dolog, hogy az idén februárban újra alakult a Mária Légió csoport helyben, és a régi nevét viszi tovább. Ez a név a Titkos Értelmű Rózsa, amely a Rosa Mystica magyar fordítása. A Titkos Értelmű Rózsa Máriának a litániában többek között használt kedves megszólítása, tiszteletünket és szeretetünket fejezzük ki ezzel iránta.

Kisádám Péter

Tápiói búcsú

Értesítés

Értesítjük a tisztelt résztvevőket, hogy az idei **Tápiói búcsú 2018. szeptember 15-én**, szombaton kerül megtartásra, más rendezvényekkel való egybeesés miatt.

A búcsú helye és programja változatlan.

További információ: 06 70/222 8173 Szűcs Gergely

Emlekezés

Tisztelt Módos Mihály
Főpályamester Úr!

Mikor először találkoztunk, kezdő állomásfőnök voltam Jászfényszarun. Első percben hatással volt rám érces, de kellemes hangod. Tudtam, hogy idősebb vagy tőlem. A korkülönbség ellenére soha nem voltál kioktató, sőt határozottságod imponált.

Nagyapám és édesapám is vasutasok voltak, az élmény emlékeiből valami fogalmam volt a pályamester terek szolgálati, embert faragó munkájukról, a pályamunkás világról. Ősztől tavaszig, tavasztól őszig a sínek között éltetek. A szél, az eső, a hó mindig szemből támadt. A meleg nyári nap meg tikkasztott.

Tisztelni tudtam Benned és Bennetek a helytállást, mert a vonatoknak — tudtuk - menni kell. Te még láttál vasutat, felelősséggel voltál a rád bízott vonalszakaszért, és gazdája voltál az embereknek is.

Lassan elért a modernizáció, elmúlt a térden támaszkodva, lábbal hajtott pályakocsi közlekedés. El-

múlt a vörösre festett háromkerekű hajtóka is.

Megjelent a motoros vontatás, a gépi ágyazatrendezés. Melegen tartó edényben főtt étel került a munkaterületre az emberekhez. A szolgálatod rendje a végrehajtás személyi és tárgyi lefedettsége lételemed volt.

Néztük fényképedet a ravatalnál. Ezt a tiszta tekintetet ismertük. Jól megértettük egymást, barátságos,

emberi kapcsolattartás jellemezte Személyedet — emlékeztünk viszsza kollegámmal.

Igyekeztl fegyelmet és rendet tartani, személyi és tárgyi lehetőségekkel vasútszervezeti adottságok közepette.

Büszke vagyok, hogy tegezhettem a hidász pályamestert!

Tőled tanultam »az ellenkező görbületű azonos hajlásszögű« váltó fogalmát. Örööm, nagy becsben tartom az általad dedikált felépítményi műszaki utasítást.

A szertartás végén hallani lehetett a haladó vonat mozdonyának hosszan tartó kürtölését — így emlékezve és megköszönve Módos Mihály Főpályamester Úrnak élete munkáját, mintegy kérve a Fennvalót, hogy adjon nyugodt pihenést számára, és segítse, hogy az égi pályáról vigyázni tudja a földi pályán küszködő utódait.

Miska Bácsi, Isten Vele!

Vidovich László

Vidovich László
nyugdíjas állomásfőnök Jászberény

Ismét búcsúzunk...

2018. június 18-án kísértük utolsó útjára Módos Mihályt, nyugalmazott főpályamestert, aki 1969-től 1989-ig töltötte be ezt a tisztséget községünkben.

Számára a vasút az élet ritmusát, lüktetését, és a száguldást jelentette – nyilatkozta lapunknak öt évvel ezelőtt.

A vasút szeretete nála családi örökség volt, hiszen édesapja is 36 évig dolgozott a vasútnál. Módos Mihály 44,5 évet szolgált a MÁV-nál. Pályamunkásként kezdte 1945-ben, majd a MÁV Hidépítő Főnökségnél volt 15 évig mint építésvezető. 1961-ben a Hatvan-Salgótarjáni Pályafenntartáshoz került, és 1969-ben költözött családjával Jászboldogházára, mint főpályamester. Az 1970-es években történt a vasútvonal villamosítása, biztosítóberendezések, fényjelzők és szigetelt sínek beépítése, a 80-as évek elején pedig a zúzottkő ágyazat gépi rostálását irányította. A kikerült rostaljkövet községünknek adta át, melyből az addigi sáros, járhatatlan földes utcáink a jászberényi járásban elsőként szilárd burkolatot kaptak. A lakosság köszönetét azzal fejezte ki önkormányzatunk, hogy első között 1996-ban megkapta a „Jászboldogháza községért” kitüntető díjat.

Utolsó éveit Hatvanban töltötte, de szívében boldogházi maradt, és itt nyugosza most már örök álmát. Miska bácsi! Nyugodjon békében, emlékét tisztelettel megőrizzük!

Zrupkó Ferencné

50 ÉVES A STRANDFÜRDŐNK

Az ez évi Civil Nap „A boldogházi strand napja” is volt, emlékeztetve arra, hogy 50 évvel ezelőtt, 1968. augusztus 20-án volt a strandfürdő ünnepélyes átadása. S bár az időjárás a fürdésnek nem kedvezett, az 50-es szám arra a példás összefogásra is emlékeztetett, amellyel a község strandja létrejött, s az eltelt évek során egyre szebb, hangulatosabb környezetben kínál kellemes kikapcsolódást a helyiek és ide érkező vendégek számára. A következőkben rövid áttekintéssel idézzük fel az eltelt fél évszázad fontosabb eseményeit.

A boldogházi strandfürdő létrejöttének különlegessége, hogy nem előre elhatározott terv alapján készült, hanem mondhatni, a véletlennek köszönhetően létesült.

Tereprendezés társadalmi munkában

Az ötvenes években a falu vízszükségletét 4-8 méteres ásott vagy fűrt kutak látták el, de a lakosság számának növekedésével nagyobb mélységű kútra volt szükség. Így került sor 1967-ben az első artézi kút fúrására, ami igazi meglepetést okozott. A 11 méter magasra feltörő vízszöglet ugyanis 38 C fok meleg volt! Gyorsan elterjedt a hír a faluban, s a község lakói csodájára jártak a feltörő meleg víznek. A kifolyócsó alá hamarosan különböző nagyságú edények kerültek, s esténként kicsik és nagyok itt fürödtek, a meleg víz jótékony hatását élvezve. Miután a fürdőzők létszáma egyre növekedett, az 1963-as árvíz idején vásárolt 6 méter hosszú vasladikokat is oda vontatták. Sokakat vonzott esténként a kellemesen csobogó meleg víz, és vidám hangulat töltötte be a környéket.

Az artézi kutak fúrásánál egy ideig szabad kifolyást biztosítanak a feltörő víz számára. Ez esetben is így történt, s a kifolyó meleg víz megtöltötte a jelenlegi strand mögötti 2-3 kh területet, ahol ezáltal egy nagy tó keletkezett. Hamarosan elszaporodtak a vízi madarak, gólyák – láthatóan ők is élvezték a kellemes vizet. A közelben lakók pedig örömmel tapasztalták, hogy mosáshoz és fürdéshez nem kell melegíteniük a vizet, hiszen nyáron meleg víz folyt a vezetékből.

A község vezetése elhatározta, hogy a meleg vizet hasznosítva fürdőmedencét építenek. A lakosok nagy örömmel és őszinte lelkesedéssel fogadták a hírt. A községi tanács biztosította az építőanyagokat, a munka végzésére pedig tömegesen érkeztek az emberek társadalmi munkában. Előfordult, hogy 70-75 ember dolgozott önkéntesen a készülő medencénél. Még a község plébánosa is kivette a részét, oly módon, hogy maga helyett két embert fogadott. A szakipari munkát a köz-

ségi tanács és az Aranykalász Tsz. dolgozói végezték. Bár ez a beruházás nem szerepelt a község költségvetésében, a lakosok összefogásával 8-9 hét alatt elkészült a kismedence, később a 10x30 méteres nagymedence is. Hamarosan megépültek az öltözők, ruhatár, zuhanyzó, a kiegészítő helyiségek, s elkezdődött a tereprendezés, parkosítás.

A strand ünnepélyes átadására 1968. augusztus 20-án került sor, ahol a meghívott vendégeken túl szinte az egész falu jelen volt. Jogos büszkeséggel, örömmel vették birtokba az új strandot, amely Nagy András tanácselnök fáradhatatlan szervező munkája nyomán lényegében a saját kezük munkájával épült fel. Hamarosan nem csak a község, hanem az egész Jászság büszkesége lett a strandfürdő, s a boldogházi emberek példás összefogását, önzetlen munkáját követendő példaként emlegették.

A strand ünnepélyes megnyitása

A strand és a vízmű első vezetője Mizsei István volt (munkatársai Rác Péter, Kőhidi György). Szakértelme, lelkiismeretes munkája nyomán még ma is viszonylag épségben van az általa és szakembereivel lefektetett vízvezeték-hálózat, és sokat tett a strand beindításáért, üzemeltetésének zavartalanulásáért is.

Nyugdíjba vonulása után Kőhidi György, majd Papp Ferenc vezetésével működött a vízmű és a strand. (Munkatársak: Bajor Zoltán, Gömöri Imre, később Krasnyánszki Imre.) Kőhidi György személyében kiváló kertészeti ismeretekkel rendelkező munkatárs került a Vízműhöz, s kezdeményezése nyomán nagy lelkesedéssel végezték a strand területének parkosítását. Járták az arborétumokat, faiskolát létesítettek, örökzöldeket, fenyőket, tujákat neveltek, rózsákkal, virágokkal teli parkok létesültek. Akkor teremtdtek meg a már szállóigévé vált „árnyas, ligetes strandunk” szép környezetének alapjai.

Nyaranta nagyon sok látogató számára nyújtott igazi kikapcsolódást, önfeledt szórakozási lehetőséget a hangulatos környezetben lévő strand. Rendszeressé

vált az iskolások úszásoktatása, a közeli településekről folyamatosan érkeztek táborozásra a gyermekcsoportok, és Erdélyből is fogadtak látogatókat. A kempingezők is szívesen jöttek, még Németországból is érkeztek évente rendszeresen visszajáró vendégek.

1986-ban került sor a strand első felújítására, ugyanis a téglából készült medence erre az időre szétrepedt. Helyette vasbetonból készítettek újat, és a párkányát megnagyobbították.

Többször is történt kísérlet arra, hogy a strand vizét gyógyvízzé nyilvánítsák, de a vizsgálatok során megállapították, hogy hiányoznak a vízből azok a fontos az összetevők, melyek ehhez szükségesek. Annyit sikerült elérni, hogy a strand vizét gyógyhatású termálvízzé minősítették.

Időközben egyre szigorúbb feltételeket írtak elő a strand üzemeltetését illetően, ehhez azonban hiányoztak az anyagi alapok. Ezért 2006-ban – csaknem negyven év után – be kellett zárni a strandot.

Ebben az évben Szöllősi Péter vette át a vízmű vezetését, (munkatársai Bajor Zoltán, Krasnyánszki Imre, később Papp Gyula). Mivel nagyon sokaknak hiányzott a kedvelt strandfürdő, a Jászboldogháza Ifjúságáért Egyesület fürdőklubot hozott létre, melynek 300 fős tagsága tagdíj ellenében használta a strandot.

A község vezetése sokat tett azért, hogy sor kerülhessen a strand teljes felújítására, amire a 2008-ban benyújtott sikeres pályázat nyomán nyílt lehetőség. 2010-ben a Falunap alkalmával Szűcs Lajos polgármester ünnepélyes keretek között átadhatta a MI STRANDUNK –at a község lakóinak. A felújítás során megszépült és korszerűsödött a régi 300 m²-es úszómedence és gyermekmedence. Az úszómedence vize jelenleg 27, a gyermekmedencéé pedig 30 fokos. Elkészült egy ún. „beülős” medence is 32 fokos vízzel. A gyermekek nagy öröme a pályázat útján megvalósult új játszótér. A medencék környéke igényes tér-

burkolatot kapott, a gépház számára új épület készült, s a régi parkok, fák megőrzésével, külsejében megújult, igényesen kialakított strandfürdő várja látogatóit.

2012 őszén a Leader pályázat segítségével a strand területéből kialakításra került a kemping, a hozzá tartozó szociális épülettel illetve konyhával. 2015 nyarára pályázati forrás segítségével megépült 3 ikerház, 2018-ban pedig egy új ház épült, így összesen 45 fő fogadására alkalmas a kemping. A strand időközben egy homokos strandfoci- és egy strandröplabda pályával is bővült. 2017-ben egy új beülős medence készült.

2013. január 1-jétől a vízmű működtetését a Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt. vette át az önkormányzattól, ami szervezeti átalakulásokkal járt. Szöllősi Péter jelenleg a jászberényi üzemmérnökség vezetője, egyben boldogházi strandvezető, helyettese Sós Boglárka. A helyi vízmű üzemegység vezetője öt jászági vízmű koordinálásával Papp Gyula, munkatársa Szöllősi János vízmű kezelő.

A folyamatosan szépülő, fás, virágos környezetben lévő strand meghatározó színtöltja településünknek, s az idők során egyre több rendezvény színhelye lett. 2006-ban itt került sor az eddigi legnagyobb szabású rendezvényre, a XII. Jász Világtalálkozó programjaira. A strand területe 20 éve ad helyet a motoros találkozónak, és számos rendezvény, közösségi esemény kedvelt színhelye. Hangulatos civil napok, főzőversenyek, erdélyi gyermek cseretáborra, karate táborok és a civil szervezetek sokszínű rendezvényei nyújtanak változatos programokat évről évre.

Községünk egyre szépülő strandfürdője ezen a nyáron is szeretettel várja kedves vendégeit.

(A strandról szóló áttekintés kis módosításokkal a strandfürdő bejáratánál lévő tájékoztató táblán olvasható.)

Papp Izabella

1963. március 1-től dolgoztam a Községi Tanácsnál. Nagyon nehéz időszak volt, március 7-én a csíkosi árvíz, szeptemberben a Tápió folyó áradása miatt 3000 kh lett a víz martaléka.

1964-65-ben az országos pocok invázió, majd a száj- és körömfájás nehezítette az életünket.

A nehézségek ellenére községünk, Nagy András tanácselnök ötleteinek köszönhetően ugrásszerű fejlődésnek indult.

Bandi bácsi az életét tette arra, hogy sikeresek legyünk, hiszen a költségvetésben semmire sem volt pénz.

A kútúrás úgy sikerült, hogy személyesen felkereste az Olajkutató Intézetet azzal, hogy az idősebb embe-
rektől úgy tudja, Boldogháza alatt olajmező van, és hivatalosan kérte a próbafúrást.

Mikor kitelepültek, megbeszélte a dolgozókkal, hogy naponta felveszik a fűrófejet. Ígéretet tett a dolgozóknak arra, hogy ezt a fáradságot egy birkavacsorás vendéglátással fogja meghálálni.

Erre azért volt szükség, mert az ivóvíz minősítése céljából a Kőjál-hoz kellett vinni a mintát, amit Sass Lajosné bonyolított.

És nem kellett sokáig várni a CSODÁRA, 23 nap után meleg víz tört fel.

A nagy-nagy öröm, az újabb lehetőség, ötletek, nagy feladat elé állította a vezetőséget. Bandi bácsi építőbri-

gádot szervezett, Varga Imre és Darabont Péter irányításával és a lakosság önkéntes munkájával elindult az strand építése. Bontott téglából és betonból készült a „nagy” medence, a pancsoló, a pénztár, büfé, öltözők és egyéb kiegészítő helyiségek. Annyira lelkes volt a lakosság, hogy soha nem tapasztalt társadalmi összefogással 8 hét alatt végeztek a munkával.

Annyi jelentkező volt az önkéntes munkára, hogy a hasznos munkaszervezés okozott problémát.

Azt a nyüzsgést, amit az utolsó napokban – parkosítás, füvesítés címen- elköveltünk, soha nem felejttem el. Ekkor már mindenki ott tüsténkedett, emlékszem dr. Tóváry György állatorvos vezette Konkoly Antal bácsi szűrkelovát, úgy simította a területet.

1968. augusztus 20-án a község apraja-nagyja ünnepélyes keretek között vette birtokba a fürdönket. Az első fürdőző Tóth János volt.

A környező községek lakói irigykedve jártak csodájára településünk összefogásának e szép eredményére. Mi, idősebb emberek büszkéek vagyunk arra, hogy a példátlan összefogás meghozta gyümölcsét, és ez nálunk, Boldogházán valósult meg.

A mostani dolgozóknak gratulálunk, mert áldozatos munkájukkal fáradhatatlanul dolgoznak azon, hogy ez a CSODA tovább éljen.

Zámbori Gyuláné

Községünk életében nagy esemény volt, hogy több próbafúrás után meleg vizet találtak nálunk.

Emlékszem a Kossuth utca végén felállított csónakra, ahol gyerekek és felnőttek élvezték esténként a fürdést, vidám hangjuk betöltötte az utcákat.

A fiam akkor még kisgyerek volt, de ma is emlegeti azokat a jó hangulatú estéket.

A strand építését nagy örömmel fogadta Boldogháza lakossága.

A község vezetői egyetértésben dolgoztak a falunkért, mindenben segítettek egymás munkáját.

Az Aranykalász Termelőszövetkezet dolgozójaként a gépi munkák szervezése, irányítása volt a feladatom.

A szövetkezet gépekkel segített a strand építésében, ha szükség volt valamire, azonnal indítottuk őket. Emlékszem, idős Mizsei Pista bácsira, Gömöri Pali bácsira, Kovács Dénesre, ha szükség volt rá, már ültek is a gépre, és indultak az épülő strandhoz.

A lakosság körében nagy volt a lelkesedés, a segíteni akarás. Nagyon sokan kivették részüket a munkából. Mivel közös, társadalmi munkában épült, mindenki segíteni akart.

Mindannyian nagyon fontosnak tartottuk ezt a munkát, tudtuk, hogy a falu lakóinak, a gyerekeinknek építjük, és mekkora lehetőséget jelent majd, hogy saját strandunk van.

Kocsis Imre

1967 augusztusában kerültünk Jászboldogházára, itt kaptunk szolgálati lakást és munkahelyet.

A község vezetése szívesen fogadott, és ahogy az idő telt, a szülők is egyre jobban elfogadtak. Mi is igyekeztünk becsülettel dolgozni, beilleszkedni a község életébe.

Amikor idekerültünk, a strand már javában épült, medence építése, fák és bokrok, virágok ültetése folyt. A község lakossága is bekapcsolódott a létesítmény létrehozásába.

E nagy jelentőségű munkából az iskola tantestülete és a tanulók is kivették a részüket. 1968-ban a község vezetése felkérte az iskola diákjait, hogy az utolsó simításokban vegyenek részt.

Tisztán emlékszem rá, hogy a tanulók gereblyékkel felszerelve mentek a nevelők vezetésével. A bejárat környékén egyengettük az odahordott homokot, gereblyéztük össze a hulladékot, segítettünk az elszállításban.

A gyerekek lelkesedése szinte határtalan volt, boldogok

voltak, örültek annak, hogy helyben strandolhatnak majd, nem kell más településre elmenni.

A strand átadása 1968-ban, 50 évvel ezelőtt történt. Azóta tovább is fejlődött, új medencéket építettek, egyéb fejlesztések történtek.

Az iskola tanulói az átadás utáni években is sok segítséget nyújtottak abban, hogy a látogatókat kulturált körülmények várják. Tavasszal összegereblyézték a faleveleket, növényi hulladékokat, esetleg szemetet, segítettek kocsikra rakni az elszállításához.

Kicsit büszke is vagyok arra, hogy ebben a munkában én is részt vehettem, mint az úttörőcsapat vezetője segíthettem a szervezésben, a kivitelezésben.

Becsüljük meg ezt a környéken, de még Budapesten is ismert létesítményt! Emlékezzünk azokra, akik aktív résztvevői voltak az egész folyamatnak, egyénekre, a községben akkor működő termelési egységekre, akik fáradságot nem ismerve tevékenykedtek.

Bazsó Ernő

1969 november 7-én költöztünk Jászboldogházára, és már akkor hallottuk, hogy strand is van a faluban. A következő nyáron már kétszer-háromszor ki is mentünk a gyerekekkel, sőt a következő években még a barátainkat és a rokonokat is csábítottuk a fürdésre. Mindenki csodálkozott, hogy ez a kis falu üzemeltet egy ilyen szép strandot.

Akkor még kevés volt a fás, füves terület, de a kert gondozott, a medencék szép tiszták voltak, nem beszélve a kellemes hőmérsékletű vízről.

Akkor még nem gondoltam, hogy egyszer én is dolgozni fogok a strandon.

Két nyáron 1975-76 nyarán mint medenceőr dolgoztam. Jól éreztem magam, habár a legfiatalabb voltam. A fürdő vezetője Mizsei Pista bácsi, a pénztáros Józsa Kálmánné Ica néni, a kabinos Mizsei Ferencné

Márcelka néni volt. A büfében egyik évben Nánási Lajos, a másikon Héja Kati volt.

Nagyon sokan jártak a helyiek közül is, de főleg vidékiekből volt több fürdőző. Szerették, mivel szép tiszta és meleg vizes medencék voltak. A nagymedence egyik vége az úszóké, másik vége a félénkebb fürdőzőké volt, mivel körben a medencében ülni lehetett.

Sokan jártak Tápiószeléről, Györgyéről, Újszászról, Jánoshidáról és Jászberényből, ők főleg a mi barátaink voltak.

Köszönet Nagy András tanácselnöknek, aki mert nagyot álmodni, és azt társadalmi összefogással meg is valósította.

Azóta 50 év telt el, és most már több felújítás és fejlesztés után a község gazdagabb egy szép stranddal és a hozzá tartozó kempinggel.

Kőhidi Györgyné

1979-ben kerültem munkahelyemre, a strandra Mizsei István mellé. A fürdő területét megismerve, láttam annak hiányosságait, elkezdtem tuja, fenyő, tölgy, gesztenye magokat gyűjteni, és virágládaiba ültettem őket. Sikeresen ki is keltek, csak gondozni kellett.

1982-ben bentlakásos vízmű kezelői iskolába kerültem Békéscsabára. 1983-ban Pista bácsi nyugdíjas lett, én lettem a vízmű kezelő, Papp Ferenc pedig a fürdő vezetője. Ő is társ volt abban, hogy tegyük szebbé a strand területét. A következő évben a jászberényi vízmű anyagi támogatásával az orosházi arborétumból, a derecskei faiskolából tujákat, magnóliát, hársfát, lomhullató fenyőfákat vásároltunk. A fürdő dolgozói a kijelölt helyekre felügyelet mellett elültették és gondozták őket.

1986-ban a fürdő felújítása és területének szebbé tétele volt a feladat. Közben az én csemetéim is nőttek a faiskolában. A fürdő dolgozóival a régi sövényeket, cserjéket kiszedtük, és a helyébe a csemetéket ültettük. Kivágtuk a vízmű és a fürdő területét körülvevő nyárfákat is.

Szépült a strand, a vendégek szaporodtak, tetszett a felújított medence és a rendezett környezet.

A vendégekkel

Jöttek a környező falvakból, és távolabbról is. Budapestre és Németországba is eljutott a híre, hogy a Jászságban van egy kis község, aminek van egy szép, meleg vizes strandja.

Az egyik budapesti család megkérdezte, hogy lehetne-e

A kezdetek

sátorozni, Ferivel igent mondtunk. A sátorozás illegális formában működött. Az első évben nem sokan jöttek, de minden szezonban nőtt a sátorozók száma. A budapesti 20-25 fős társaság közel tíz évig sátorozott nálunk.

Németországból egy nyugdíjas házaspár lakókocsival több éven keresztül az egész nyarat itt töltötte.

A területi vezetőnk, Berkó Aranka 1990 nyarán kezdeményezte, hogy csináljunk kertmozit. Zámboriné Évi-ke és Töröcsik Ica néni felkérésünkre szívesen jöttek, és minden pénteken filmvetítés volt, a fiatalság örömeire. Két évvel később Pap Tamás kérésére diszkó vál-

totta fel a mozit. A diszkó több fiatalt vonzott, a környékről is jöttek a fiatalok, és hajnal 4 óráig tartott minden hétvégén. Ennek mi is örültünk, mert nőtt a látogatottság.

Közben múltak az évek, a terület egyre szebb lett, a fák megnöttek, már megfelelő árnyékkal szolgáltak. Sikerült a strand képét megváltoztatni. A dolgozók derekasán kivették részüket a munkából. Volt, aki csak egy évig, volt, aki több éven keresztül itt dolgozott. Mindenki tiszteletet és elismerést érdemel, aki a fürdő szebbé tételében részt vett. Én – mindenki Gyuri bácsi-

ja – fájó szívvel váltam meg a munkahelyemtől egyéb okok miatt, de a mai napig szívesen gondolok az ott töltött évekre.

Ha néha átmegyek, nagy örömmel tölt el, hogy mekkora fejlődést látok, ma már legális kempingezési, üdülési lehetőség van. Úgy látom, csak elkezdni volt nehéz. Örülök, hogy a polgármester úr és a képviselő-testület felismerte, milyen kincssel rendelkezik ez a kis község, nem hagyták veszni, szépen felújították a „Mi kis strandunkat”. Köszönet érte!

Kőhidi György

1968 nyarán tartalékos katona voltam Jászberényben.

A strand megnyitó ünnepsége augusztus 20-án nagy esemény volt a község életében, így természetesen én is ott akartam lenni. Ez azonban csak egy módon történhetett, ha engedély nélkül elhagyom a laktnyát. Kiszöktem, és részt vettem a strandmegnyitón,

majd este a 9-cs vonattal visszaindultam. Számítottam a büntetésre, de meglepetésemre a laktanyában nagy zűrzavar fogadott, riadót rendeltek el, készenlétben kellett lenni a csehszlovákiai események miatt. Így megúsztam a felelősségre vonást, de ez az emlék örökre összefonódott a strandunk megnyitójával.

Nagy Albert

A strandon az is jó...

„Medencébe hogyan mennél,
akkor lassan vizes lennél!

Beleugrasz, nem kíméled:
bevizeded a környéket!”

(Devecsery László: Strandon)

A környékbeliektől gyakran halljuk: ”De jó nektek, van strandotok!”. Bizony jó, de talán mi boldogháziak mégsem használjuk ki településünknek ezt az adottságát, pedig a zöld környezet, az árnyas fák ölelése nagyon szép fogadtatásban részesíti az ide látogatókat, helyieket és a távolabbról érkező vendégeket is. A három különböző medence minden korosztály számára

kellemes felüdülést kínál. A kisgyermekes családok biztonsággal használhatják a gyermekmedencét, a kicsik vidáman pancsolhatnak, a fiatal korosztály kedvére úszhat, lubickolhat a nagymedencében, és a pihenésre, regenerálódásra vágyók a jó meleg vízzel feltöltött ülő medencében pihenhetnek. Igaz, nosztalgizva gondolunk vissza a gyógyhatású vizű nagymedencére! Nyaranta én is szívesen kilátogatok a strandra, hiszen a forró kánikulai napokon kellemes felfrissülést jelent a víz közelsége, a kellemes környezet.

Jó, hogy van strandunk! Használjuk ki jobban, amit a helyi kellemes kis fürdők kínál!

Bóta Mizsei Ilona

A mi kikapcsolódásunk helye: Jászboldogházi Strandfürdő és Kemping

Házasságom révén 1977-ben került Jászboldogháza az életembe. A település kezdettől fogva kedvező benyomást tett rám.

Gondoskodó nagyszülői szeretet alatt gyermekeink (Gábor, Judit) mindig örömmel töltötték itt szünideiket.

Rokonainkkal, barátainkkal talán az elsők között kaptunk lehetőséget (az 1980-as évek elejétől) a strand területén többnapos táborozásra, sátorozásra. Vissza-visszavágyó kempingezők lettünk. Az utóbbi évtizedben szembetűnő a fejlődés. A családi kötődésen túl számunkra vonzó, hogy nyugodt falusias viszonyok mellett festői környezetben pihenhetünk. Nyugdíjasokként unokánk, Hunor kedvéért már negyedik éve nyaranta 1-1 hónapra sátorlakókká válunk. A dolgozókon kívül valószínűleg mi időzünk a legtöbb napot üdülökként. Reggel madarak csivitelésére ébredünk, este békák brekegésére alszunk el.

Kortól függetlenül ajánljuk a lehetőségek megta-pasztalását, a szolgáltatások igénybevételét.

Kardos Attila és neje (született: Bán Mária)

Iskolánk tanulói évek óta élvezik azt, hogy klubdélelőtti és klubdelutánokat tarthatunk a strand területén. Ilyenkor pedagógus – gyermek – és szülő együtt játszanak, fürödnek, főznek. Vannak osztályok, akik a kempingezést is kihasználják, mert két napot is eltöltenek itt, természetesen a szülőket is bevonva. Nagyon nagy szerencsénk van, hogy ilyen környezetben tölthetünk el a tanév végén egy napot, és nem a zárt falak között ünnepe-
lhetünk, játszhatunk. A strand vezetősége ebben mindig támogatta iskolánkat, és biztosította számunkra a szükséges dolgokat.

Tóthné Simon Aranka

Azért szeretem a boldogházi strandot, mert szeretem a vizét. Négy medencéje van: két nagyon meleg, azt azért szeretem, mert felmelegít, ha már fázok, van a gyerek medence, amibe mindig a strandolás elején megyek bele. A kedvencem a nagy, mert ott tudok a víz alatt úszkálni, és itt jó anyával és apával labdázni. Szeretem, hogy sok barátom van kint, mikor én is ott vagyok. Velük a játszótéren és a vízben is nagyon sokat játszunk.

Viller József (5 éves)

Már évek óta úszótanfolyamon segítik a lányomnak, Simon Orsinak a boldogházi strandon, ezért úgy gondoltam, hogy június első hetében ellátogatok ide az első osztályosaimmal. Igen kellemes napot töltöttünk el. A gyerekek nagyon jól érezték magukat, a vízből szinte ki sem akartak jönni. A szülők körében nagy elismerést váltott ki a helyszín. Elmondásuk szerint nem gondolták volna, hogy ez a strand ennyire kellemes, otthonos, biztonságos, és ilyen szép környezetben található. Nagy előnye ennek a létesítménynek, hogy minden korosztály számára biztosít fürdőzési lehetőséget. Nemcsak a beülső medencékben fürödtek, játszottak, labdázta, hanem a nagy vízben is úsztak a gyerekek.

Jászberényből a Bercsényi Miklós Általános Iskolából a 6. b osztályosok a kempingben töltöttek el két napot.

Kellemes, jó elhelyezésű kis házakban laktak. Ezt a területet este el lehetett keríteni, tehát biztonságossá tehető a tanulók számára. A mellékhelyiségek tiszták és gondozottak. A fürdőzés mellett játéklehetőség is várta a gyerekeket. Nagyon élvezték a homokos focipályát és a röplabda pályát is, ahol a boldogházi, illetve a környékbeli iskolák tanulóival nagy meccseket játszottak.

A 4. b osztályosok szintén egy felejthetetlen napot töltöttek el itt a tanító néniükkel. Jó szívvel ajánljuk minden iskolának, hogy látogasson el ide akár vonattal is, és töltsenek el fürdőzéssel, játékkal egy szép napot.

*Tóthné Nagy Katalin, Simonné Hudra Erzsébet
Jászberény, Bercsényi Miklós Általános Iskola*

Idén harmadik éve ad otthont a Jászboldogházi Strandfürdő egy különleges tábornak, melynek vezetője Kovács Zoltán kosárfonó népi iparművész, résztvevői pedig az ő tanítványai, akik a Hagyományok Házában az OKJ-s kosárfonó képzés hallgatói. A csapat segítségére van még Varga Péter kosárfonó mester is, aki Békésből érkezett.

Az öt nap leforgása alatt fűz vesszőből olyan tárgyak készülnek, mint: békési kenyeres kosár, szögletes fedeles piknik kosár, a hazai kosárfonó hagyomány műves termékei.

A munka és a kikapcsolódás ideális helyszínének bizonyult a strandfürdő, mert az egész napos fonás után jólesik megpihenni a medencében.

*Vargacs Alíz
Hagyományok Háza munkatársa*

Strandunk a 2010 előtti időszak óta nagy változáson ment keresztül. 2010-ben pályázat útján teljes technológiai változás következett be. A régi töltő-ürítő rendszer egy teljesen automatán működő vízviszaforgató rendszer váltotta fel. A strandunk így tudott nyitva maradni és megfelelni a követelményeknek. 2013-ban újabb pályázat útján kialakításra került kempingünk, a strandot és kempinget elválasztó kerítés és szociális épület megépítésével. 2015-ben a Boldogházi Gyermekekért Alapítvány pályázata útján 3 db kétszobás 6-6 személyes házat építettünk, ahová gyermekcsoportok érkezését vártuk. Nagy örömünkre már az első

évben érkeztek táborozni vágyó gyerekek, és mai napig is folyamatosan jönnek az ország több részéről. Azóta még egy házzal bővült szállás lehetőségünk, így már 45 főre tudunk szobát biztosítani. 2017. tavaszára elkészült új beülső medencénk is, így már 4 medencével várjuk vendégeinket! Bízunk benne, hogy az idei nyár is kedvező lesz strandolóink számára, és sok látogató megfordul nálunk. Sok szeretettel várjuk boldogházi lakosainkat, hiszen ez a fürdő a mi strandunk.

Szöllősi Péter és Sós Boglárka

Faluszépítők hírei

A vasút másik oldalán...

A Bocskai utca falu felőli végére kihelyezett új fakorlát településünk ékessége lett. Köszönjük az önkormányzat munkáját, a hozzáértő szakemberek fáradozását. Az igényesen elvégzett igen precíz munkáért az egyesületünk által beültetett sok-sok muskátlival mondunk köszönetet - és köszönjük mindazok segítségét, akik élte-tik, locsolják az új korlátra és az utcátáblákba kihelyezett virágokat.

Szép színfolt...

Szép színfolttal gazdagodott településünk. A Petőfi utcában az iskolakönyha előtti virágoskert beültetésénél két faluszépítő társam segített: *Tóth Mihályné Zsuzsa* és *Tóth Regina*. Köszönjük minden kedves segítőnek a fáradozását, aki részt vesz az újonnan kialakított virágágyás locsolásában, gondozásában.

Új burkolat...

A közelmúltban járólapot vásároltunk a Tájházhhoz. Két helyiség is új burkolatot kapott, köztük a pajta is. Köszönjük az igényesen elvégzett munkát, a járólapok szakszerű lerakását, a festést, meszelést. A Civil napon itt volt az ünnepélyes megnyitója az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesület által rendezett kiállításnak, amely *Zrupkóné Klárka néni* emlékét, hagyományörző tevékenységét, munkásságát idézi fel. A kiállítást nagyon sok érdeklődő tekintette meg a megnyitó napján - emlékezve kedves kézművesünkre.

Közttereink, emlékhelyeink...

A Faluvédő és Szépítő Egyesület tagjai sokat tesznek azért, hogy a település közterei, emlékhelyei szépek, gondozottak legyenek, ahol szívesen áll meg az ember néhány percre a múltat felidézve, emlékeket keresve, vagy csak gyönyörködve a szép környezetben. A Tápiógyörgye felőli „beköszönő” sarok illő módon fogadja a településre érkezőket, és int búcsút a községünkben távozóknak. Reményeink szerint a faluköszöntő tábla mielőbbi felújításával még szebbé tudjuk varázsolni ezt a helyet, ezt a kereszteződést.

A Rákóczi utca elején található a valaha Jászboldogháza külterületéhez tartozó öt tanyai iskola közül az ún. központi iskola - ma *fajtakísérleti* néven közismert - épülete előtt kialakított emlékhely. A Vezér utca elején láthatjuk a Jászboldogháza szép utcája minősítő táblát. Az Árpád utca sarkán pedig, a faluköszöntő táblával szemben a virágos utcátábla mellett egy szép muskátlis, rózsával körülültetett útmutató tábla segíti a településünkre érkezőt az eligazodásban. Ezt a környéket négyen gondozzuk: *Császi Istvánné, Papp Izabella, Sziliczei Zoltánné és Szűcs Gergelyné*. Igyekszünk mindent megtenni, hogy a vasútállomáshoz hasonlóan, ez a „beköszönő” sarok is a település kapujává váljon, a községünkbe érkezőben felkeltse az érdeklődést, legyen kedve megismerni a falut, a távozó pedig jó szívvel gondoljon településünkre, szép emlékekkel térjen haza.

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

PROGRAMAJÁNLÓ

Népművészetünk újjászületése – Kiállítás a Műcsarnokban

„Utolsó szent örökségünk, amit senki tőlünk el nem vehet: népművészetünk ősi titka. Isten adta, tündér ihlette, ember álmodta örökség ez, melynek egyetlen tulajdonosa a Magyar, bárhol éljen is.”

Wass Albert.

A fenti szép gondolat lehetne a mottója annak a különlegesen gazdag és szép kiállításnak, ami Budapesten a Műcsarnokban látható KÉZ/MŰ/REMEK címmel. A kiállítás népművészetünk valamennyi területéről áttekintést ad, bemutatva, hogyan kel életre ez a gazdag örökség napjainkban. „A kiállítás rendezőinek az volt a szándéka, hogy a műrekek szépsége, igényessége és harmóniája ráirányítsa a közönség figyelmét a hagyományos tárgyi világ időtálló esztétikumára.” – olvashatjuk az ajánlóban.

Csaknem 500 népi kézműves mester és iparművész mintegy 3500 munkája látható a kiállításon, amit a hagyomány iránti tisztelet és a kivételes mesterségbeli tudás jellemez. „A tárgyakon érezzük a ráfordított időt, a mester kezének érintését, az elődök tudása és szépérzéke által kicsiszolt, de az egyéni alkotó elképzelése által új formát öltő hagyomány ismerősen-ismeretlen ízlésvilágát” – olvashatjuk az ajánlóban.

A különböző tájegységek színpompás népi viseletei között láthatjuk a jász női viseletet és a jász kapitány öltözetét is. A viseletek mellett azok a rendkívül elegáns mai ruhák kaptak helyet, melyeket egy-egy tájegység mértéktartóan alkalmazott motívumkincse tesz egyedivé, utánozhatatlanul magyarrá.

A régi hagyomány és az új megfogalmazás nagyszerű találkozása az igényesen rendezett kiállítás 12 egységében követhető nyomon:

1. A népművészet újjászületése
2. Híres néprajzi tájak továbbélő hagyománya
3. Mindennapi tárgykultúra – az otthon világa
4. A kézműves oktatás műhelyei
5. Archaikus életformák újrafelfedezése
6. Táj, környezet, ember
7. Megújuló hangszerek
8. Mesterségbeli tudás – műhelyek, dinasztiák
9. Újraálmodott múlt – tárgyrekonstrukciók
10. Szakrális terek – jeles napok
11. Öltözködés, stílus, identitás
12. Közterek, jelképek, emlékkállítás

A nyári programok sorában a kiállítás megtekintése szívet, lelket gazdagító szép élmény lehet mindenki számára. KÉZ/MŰ/REMEK - Kiállítás a Műcsarnokban (Budapest, Hősök tere). Megtekinthető 2018. augusztus 20-ig. Nyitva tartás: Kedd-vasárnap 10-18 h-ig, csütörtök 12-20 h-ig. Hétfőn zárva.

Papp Izabella

10. Hagyományok Hétvégéje

Ebben az esztendőben tizedik alkalommal rendeztük meg a Jászföld Hagyományörző Egyesület szervezésében a Hagyományok Hétvégéjét.

A helyszíne immár hagyományosan a jászboldogházi Bartal-tanya volt.

A rendezvény menete a már megszokott forgatókönyvek alapján történt.

Reggel öt órától fogadtuk a vásárolókat, és a mára már megyei döntővé előrelépett fogathajtó verseny résztvevőit.

Reggel nyolc órától lehetett nevezni a helyszínen, és az interneten nevezőknek bejelentkezni a versenyre. A nevezések idén rekordot döntöttek. 53 versenyző fogatot és 3 versenyen kívüli fogatot regisztrált a versenybírószám. A verseny rajtja 10 órakor volt. Hat versenyszámban egészen délután öt óráig folyt a megmérettetés. Hat órakor a díjkiosztó ünnepségen a versenybírószám elnöke, Tóth Ferenc dicsérő szép szavakkal méltatta a szervezőket a rendezvény és a verseny kimagasló színvonaláért.

A nagyszínpadon reggel 10 órától folyamatosan léptek fel a fiatalabb korosztály képviselői, amellyel szüleik és nagyszüleik, rokonaik, ismerőseik számára meglepetésszerű és büszkeséget szereztek.

11 órakor a hivatalos megnyitón a védnökök is magasztalták a rendezvényt, dicsérték a Jászföld Hagyományörző Egyesület vezetőségének, tagjainak munkáját.

A tizedik alkalom tiszteletére Pesti Róbert emléklaketteket adományozott több személynek, köztük a jászboldogházi Szűcs Csillának.

A jó ebédhez szól a nótát követően az esti órákig váltották egymást a dalkörök, kórusok, néptánc együttesek.

Az este beköszöntével a színpadot Homonyik Sándor és zenekara foglalta el. Őket Szikora Róbert és az R-GÓ követte. Az estét pedig a RetróZóna zenekar zárta.

Idén egy gyerekszínpaddal kedveskedtünk a gyerekeknek, ahol 11-órától egy interaktív koncerten vehettek részt. Később mese- és bábműsort is láthattak. A gyereksarokban ugráló vár és kreatív szeglet is szórakoztatta a hozzánk látogató gyerekeket.

Láthattunk még kádár, kovács, íjász és solymász bemutatót.

A Jászsági Pálinka Lovagok pedig pálinka mustrát tartottak.

Megtekinthettük a gyapjúfonal készítésének fortélyait. De betekinthettünk egy vándor falumúzeum kiállításába is.

Kedves Olvasók!

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik támogatták egyesületünket, magánszemélyeknek, hivatalos személyeknek, az önkormányzatoknak, a minisztériumoknak, bármilyen más állami hivataloknak, közintézményeknek, vállalkozásoknak.

Köszönjük mindazt, amit a rendezvény sikerességéért tettek.

2019-ben is várja Önöket a Jászföld Hagyományörző Egyesület Jászboldogházán a Bartal-tanyán.

Nagyné Matók Anikó
vezetőségi tag

A rendezvényről készült közel 700 fotó az egyesület facebook oldalán megtekinthető.

Kitüntetés

Az Újszász Városi Óvoda és Bölcsőde az idei tanévben első alkalommal adományozott „Az év dolgozója” díjat. A 8 csoportos óvoda nevelőtestülete titkos szavazással dönti el, hogy az adott tanévben ki érdemes leginkább a szakmai díjra. Az első elismerést Ménkű Jánosné Kerekes Judit kapta egy szép emlékplakett formájában.

Részlet az indoklásból:

„Mindig arra törekedett az évek folyamán, hogy a gyermekközpontúság, a megújulás, a kihívásoknak és elvárásoknak való megfelelés ne csak üres szólam legyen, hanem pedagógiai munkája eredményeket tükröző gyakorlattá váljon. Ezt bizonyítja sajátos arculata, komplex nevelési gyakorlatra való törekvései, szakmai életútjának mérföldkövei, melyek megvalósításában mindig aktív szerepet töltött be. Ennek elismeréseképpen kapta meg „Az év dolgozója” emlékplakettet.”

Ménkű Jánosné óvodapedagógus így vall pályájáról

Miért is lettem óvónő? Elcsépelten hangzik, de azért, mert szeretem a gyerekeket. Már általános iskolásként „felvigyáztam” gyerekekre a helyi termelészövetkezetben, ahol rájöttem arra, hogy szót fogadnak nekem, elfogadják ötleteimet. Így jelentkeztem a Hajnóczy József Óvónőképző Szakközépiskolába, melynek elvégzése után 1985-ben kerültem az Újszászi Városi Óvodai Intézménybe. Gyorsan megtapasztaltam a helyi adottságokat, a problémásabb, a cigány vagy éppen a sérült gyerekek pedig javarészt hozzám kerültek. Ekkor jelentkeztem a Szarvasi Brunszvik Teréz Főiskolára, ahol óvodapedagógusi diplomát szereztem. Az etnikai kisebbség egyre jobban megjelent csoportjaiban, ezért kerestük a megoldásokat. 2002/2003-ban a Kedvesház program óvodai adaptációját, a kisebbségi és multikulturális nevelést elsőként valósítottam meg csoportomban úgy, hogy elvégeztem a továbbképzési programjukat, megtanultam célokhoz és az adott szituációhoz alkalmazkodva kreatívan, különböző változatokban gondolkodni. Ekkor tartottam életem első bemutató foglalkozását is azok jelenlétében, akik írták a programot, név szerint Lázár Péter és Bordács Margit előtt. Meghatározó élmény volt számomra. Elismeréssel tölt el, hogy az országban egyedül az újszászi óvoda adaptálta és alkalmazza a mai napig ezt a programot.

Következő évben megismerkedtem Magyar Gáborral, aki előadást tartott az általa kidolgozott mozgásprogramról. A Mozgáskotta a személyiség komplex fejlesztésére irányul, pszichés és egyéb hátrányok mérseklésével. Megvásároltuk az alapkészletet, én pedig teljesen megszállottjává váltam, maximális fejlesztési lehetőséget láttam benne.

Megtartottam az első mozgáskotta bemutató foglalkozást Magyar Gábor jelenlétében, aki elismerően nyilatkozott hozzáállásomról, munkámról. E kettő területen nagyon sok bemutató foglalkozást tartottam, arra törekedve, hogy szaktudásomat minél hatékonyabban

tovább adjam. A sok pozitív visszajelzés, megerősítés, a gyerekek aktivitása, érdeklődése pedig még jobban ösztönzőleg hatott rám. Büszke vagyok arra, hogy hozzám fűződik a Mozgáskotta program megismertetése, kiterjesztése országos szinten. A TÁMOP 3.1.4. pályázatban „jó gyakorlatot” készítettünk belőle, a TÁMOP 3.1.7. pályázatban pedig referencia intézménnyé váltunk a Mozgáskotta által, melynek mai napig vezetője vagyok. Ezzel párhuzamosan kezdtem hozzá a Comenius 2000, Minőségbiztosítási program koordinálásához, amit azóta is folytatok.

Szeretem egyedül megoldani a problémákat, ritkán kérek segítséget, mivel elég maximalista és szabálykövető ember vagyok. Ebben hozott változást az óvodai integrációs fejlesztő program bevezetése a team munkával. Sokat változtam, együttműködőbb és nyitottabb lettem. A 2009/2010-es év meghatározó volt számomra, mivel ott ismerkedtem meg először a pályázattal, és lettem TÁMOP szakmai vezető (3.1.4.). Fellelősségteljes feladatnak éltem meg, mely rányomta bélyegét az elkövetkezendő évekre, a pályázatok pedig csak jöttek sorban. TÁMOP 3.1.7 Referencia, TÁMOP 3.4.3 Tehetséggondozó, TÁMOP 6.1.2. Egészség fejlesztési, TÁMOP 3.3.8. Esélyegyenlőség, TÁMOP 3.1.11-12 Óvodafejlesztési. Mindegyikben részt vettem, és megtanultam, hogy csak így lehet boldogulni. Az általuk megszerzett tapasztalatoknak köszönhetően rendelkezem mindazzal a tudással, amely az egész életen át tartó tanulás képességének kialakításához szükséges.

A pályázatok során nagyon sok képzésen vettem részt, amik támogatták munkám eredményességét. A TÁMOP 3.1.5. Pedagógusok továbbképzésére készült pályázat keretében végeztem el a Kecskeméti Főiskolán a szakvizsgás képzést, és szereztem meg Drámapedagógusi második diplomámat, amely az óvodapedagógia mellett másik kedvelt tevékenységem közé tartozik; élvezem csinálni, és jó érzéssel tölt el, hogy másokat is megfertőztem ezzel. A közös bábozások, előadások, dramatizálások az óvónők között mindig

vidám perceket eredményeznek.

Megtisztelő számomra, hogy „Az év dolgozója” emlékplakettet megkaptam. Legfőbb értékének tartom, hogy a munkatársak érdemesnek tartanak a díjra.

Köszönöm az elismerést az óvoda vezetőinek és minden munkatársamnak.

Pályám során Rudolf Steiner gondolatait vallom magaménak:

„A nevelés művészet. A gyermek, mint útját kereső vendég érkezik meg hozzánk, akinek akarata, érzése és gondolkodása a jóságot, igazságosságot és igazságot tartalmazza. A gyermek, a gazdag jövőből érkezik ránk bízva önmagát. A mi dolgunk a védelmezés, odafigyelés, kísérő figyelem, és a vigaszt nyújtó bizalom, az okos szeretet, s a felelősség felvállalása.”

Az óvoda vezetőivel

Elismerés

Bizonyára nagyon sokan hallották már, hogy rendeltben szabályozták a gyermekek helyes táplálkozását.

Ebben nagy szerepet kapott a tálalás a konyhai dolgozók hozzáállása, és hogy milyen környezetben fogyasztják el az ételeket a gyerekek. Ezen felbuzdulva a KÖSZÖV (Élelmiszer-vezetők országos szövetsége) és a OGYÉI (Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-Egészségügyi Intézet) több pályázatot is elindított. Az egyik "A milyen menzát szeretnék" rajzpályázat. Erre a pályázatra Kövér Csenge 8. osztályos tanuló küldte el rajzát, amivel különdíjat nyert. A másik pályázat "Ki lesz 2018 legkedvesebb konyhás nénije vagy konyhás bácsija?"

Ezen a pályázaton úgy lehetett indulni, hogy osztályoknak szelfit kellett készíteni a konyhás nénivel, és azt elküldeni. A mi konyhánkról Ildi nénivel és Andi nénivel készítettek a gyerekek szelfit, amit továbbítottak a verseny kiíróihoz. A gyerekek is nyerhettek osztálykirándulást. A díjátadón sajnos nem tudtunk részt venni, mert azon napon nem lett volna ebéd. Nagy örömmel szolgál, hogy elmondhatom önöknek, Répásné Ildi és Durucz né Andrea is díjat kapott.

Remélem, nem haragszanak, ha most nem receptet küldök önöknek az újságon keresztül, hanem jó híreket.

De ne felejtsek el addig sem, "egyenek jókat és élvezzék az ízeket".

Kellemes nyári pihenést jó sütögetéseket, nyaralást kívánok mindenkinek.

Ráczné Baráth Andrea

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömét,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Tóth Zoltánné (Nagy Ilona)

Boldogházától Boglárig

Jászboldogházán születtem, itt jártam általános iskolába, a gimnáziumot Jászberényben végeztem. El sem hiszem, hogy ennyi ideje. Visszaemlékszem a napra, amikor a felnőtt életem elkezdődött.

1969 nyara volt. Számomra befejeződött az iskola, leérettségiztem. Továbbtanulási szándékom meghízott, így idehaza voltam, míg egy szép szeptemberi napon beállított hozzánk Fazekasné Erzsike azzal a kérdéssel, hogy szeretnék-e az óvodában dolgozni, ugyanis megüresedett a másik óvónő helye. Nagyon megörültem a lehetőségnek, és azonnal igent mondtam, szeptemberben már dolgoztam is. Nagyon szép évek kezdődtek számomra. Mindig is szerettem a gyerekeket, már gyerekkoromban az egész utca gyerekerege hozzánk járt játszani. Edesanyám mondogatta volt: „nézd meg, csak mielőttünk van kitaposva a fű...”

Még a következő tanévben felvettek Szarvasra az Óvónőképzőbe, melyet sikeresen el is végeztem.

Közben jött a szerelem, férjhez mentem. Férjem Tóth Zoltán. Kapunk az Önkormányzattól (akkor Tanács) egy szolgálati bérházat. Nagyon kényelmes volt, de nem a miénk. Sajátira vágytunk, be is adtuk az igényünket Jászberénybe a Hűtőgépgyárba, ahol a férjem dolgozott.

1972-ben megszületett Tímea kislányunk. Két év elteltével már együtt mentünk óvodába.

Két csoport volt. Kicsi épület, kicsi udvar. Mégis nagyon kedves emlékek fűződnek hozzá.

Az egyik óvónő Fazekasné Erzsike volt, a másik én. Az ő dajka nénije Darókné Rózsika néni, az enyém Kerekesné Ica néni volt. A konyhán Farkasné Julóka néni és Muhariné Erzsike néni főzött, később edesanyám, Nagy Istvánné Ilonka néni is csatlakozott hozzájuk. Finom főztjükkal hozzájárultak a gyerekek egészséges fejlődéséhez.

Nagyon vidáman teltek a napok, hónapok, évek. Sokat sétáltunk a gyerekekkel a faluban, kimentünk egészen a nagy focipályáig, igaz, be nem mehettünk, mert Fabríncz Lajos bácsi féltve őrizte a pálya gyepét.

Igen ám, de kinőttük az óvodát. Jöttek, jöttek a gyerekek, és egyre szűkebb lett az ovi. A nagyvezetés elhatározta, hogy építenek egy új épületet a régi mellé. Így is történt. Pontosan nem emlékszem, de úgy 1976-77 tájékán át is adták a szép, új intézményt. Ebben már három csoport volt, ekkor került az óvodába dr. Kissné Fazekas Ildikó, mint óvónő és Baranyi Béláné Ica, dajka néni.

Nem sokáig élveztem az új helyet, ugyanis megkaptuk a lakást Jászberényben a hűtőgépgyári lakótelepen. Nekem felajánlottak egy óvó-

női állást a gyár mellett lévő „Maci” óvodában, amely a Hűtőgépgyár tulajdona volt.

Kilenc évig dolgoztam Boldogházán. Kettős érzés uralkodott bennem. Kellemes volt, hogy új munkahely, új lakás vár, de szomorú volt a szívem, hogy el kell költöznöm itthonról. Mégis megtörtént. A jót könnyű megszokni. Nagyon szép környezetbe költöztünk, közel volt az óvoda és a férjem munkahelye. Mindez 1978-ban történt. Egy év múlva kineveztek óvodavezetőnek. 1980-ban viszont megszületett második kislányunk, Renáta.

Egy év gyes után visszamentem dolgozni mint vezető helyettes. Így dolgoztam 1991-ig, amikor a svéd Electrolux cég megvásárolta a Hűtőgépgyárat, és két év múlva bezárta az óvodát.

Ekkor jött a nagy ötlet, váltok. Megmértem magam más területeken is. Jelentkeztem a Touring Hotelba recepciósaknak. Fel is vettek, hiszen volt egy nyelvvizsgám (olasz), ugyanis ez volt az egyik feltétel a felvételihez. Örültem, hiszen ott gyakorolhattam az idegen nyelveket, melyeket nagyon kedveltem. Latinnal kezdtem még a gimnáziumban, majd hol autodidakta módon, hol tanfolyamon keresztül tanultam németül, angolul, olaszul. Az orosz majdnem kifelejtettem, pedig közel tíz évig tanították (még most sem tudom).

A nyelvtudásnak mindig hasznát

vettem, ugyanis dolgoztam svájci-kanadai, olasz, luxemburgi, osztrák, holland, svéd cégekkel. Különböző nemzetiségű kollégáim voltak, mindenütt jól éreztem magam. Közben haladt az idő, a férjem hosszú ideje már Budapesten dolgozott, mivel ő pesti születésű, mindig szeretett volna ott lakni. Nagy fába vágtuk a fejszénket, vásároltunk egy lakást a VI. kerületben. A lányok férjhez mentek, önálló életet kezdtek, így mi felköltöztünk a fővárosba. Jó volt megismerni a nagyvárosi életet, rengeteget mentünk színházba, moziba, múzeumokba. Férjem munkája során rengeteget utazott külföldre, elég gyakran magával vitt engem is. Bejártuk egész Európát, de még azon is túljutottunk. Szívünk azonban sóvárgott a vidéki élet után. Hiába, a vér nem válik vízzé, mondják.

Mindig szerettük a Balatont, szinte minden évben nyaraltunk e gyönyörű helyen. Addig keresgélünk, míg találtunk egy szép telket Balatonbogláron. Építettünk egy „házikót”, és most ez az otthonunk.

2009-ben megszületett Tímea kisfia Mátyáska, a kis unokánk. Ők a jászberényi házban maradtak, de annyira megtetszett nekik Boglár, hogy eladták, és ideköltöztek a Balatonhoz. Tímea kozmetikus, itt is a szakmájában dolgozik. Matyika itt kezdte az óvodát, így én is újra átélhettem az óvodai élet szépségeit, hiszen elég gyakran mentem érte, jó kapcsolat alakult ki az óvónővel. Most már iskolás nagyfiú. Jól tanul, sokat sportol, ugyanis kézilabdázik, focizik, teniszezik, lovagol, úszik, most szeretne vitorlázni tanulni.

Renáta közgazdász, Olaszországba ment férjhez, ott él és dolgozik. Gyakran hazalátogat, így nem olyan nehéz elviselni a távollétét.

Mi mindketten nyugdíjasok vagyunk, ezért hogy ne csak a horgászás és a hajózás kösse le az időnket, vetünk egy kis parasztházat Szőlőskislakon (Balatonboglártól 3 km), itt gazdálkodunk. A falusi élet szépsége kárpótolt az elhagyott szülőfaluért. Aktívan részt veszünk a falucska kulturális életében, férjemmel tagjai vagyunk a Boglár-Kislak Irodalmi Körnek, én a Kislaki Kreatív Klubnak is tagja vagyok.

Sajnos, ritkán megyünk haza a mi kis falunkba, egyrészt messze van, másrészt már szüleink kiköltöztek a falu szélén lévő temetőbe, ők már nem várnak minket. Igaz, fiatalabb húgomék (Rácz Béláné Marika) itt laknak Boldogházán, hozzájuk szoktunk ellátogatni, valamint évente az osztálytalálkozókra mindig szívesen jövünk. Másik húgom (Vedrődy Lászlóné Márti) Szolnokon lakik férjével. Hozzájuk is ritkán jutunk el.

Mindig meleg szívvel gondolok az elmúlt, itt töltött évekre, ismerősökre, barátokra, de sajnos a távolság meghatározó.

Tagjai (inkább csak pártoló) vagyunk a Veliczkyé Koncsik Ica vezette Elszármazottak Klubjának, de valahogy sosem jön össze, hogy a programjaikon részt tudjunk venni, amit sajnálunk.

Jó egészséget kívánok a falu minden lakosának, építsék, szépítsék tovább szülőfalukat.

Tóth Zoltánné (Nagy Ilona)

Meghívó

*Az Ezüstkor Nyugdíjasok Egyesülete és a Faluvédő és Szépítő Egyesület
ebben az évben is megrendezi a már hagyományos augusztus 20-i ünnepséget.
Szeretettel várjuk a boldogháziakat, elszármazottakat
és minden kedves vendéget*

**2018. augusztus 20-án 15.30 órára
a jászboldogházi Tájházba**

államalapításunk és az új kenyér ünnepére.

Kenyérszentelés, színes kulturális program, kiállítás, kézműves vásár, a helyi kemenében sült lángos, és meglepetés várja mindazokat, akik ezen a délutánon kilátogatnak a Tájházba.

Szeretettel várjuk kedves vendégeinket.

Ünnepeljünk együtt!

Kirándulás, gyereknap

Óvodás kirándulás Szolnokon

Az óvodások kirándulására idén 2018. május 17-én került sor. Reggel a kicsik hátizsákkal a hátukon és kis szívükben izgalommal sorakoztak, hogy útra keljünk. Első állomásunk a Szolnoki Repülőmúzeum, azaz a RepTár volt. Egy kedves tárlatvezető hölgy kalauzolt minket.

RepTár kirándulás

Először megtekintettük és meg is tapogattuk a szabadterén található repülőket (különösen érdekes volt a sasnak kifestett), helikoptereket és egy rakétát is. Ezután visszasétáltunk a belső kiállítóhelyiségbe, ahol már nem lehetett összefogdosni minden gépet, viszont néhányba be lehetett ülni. Többek között egy szovjet

RepTár kirándulás

gyártmányú MIG- 21UM sugárhajtású vadászrepülőgépbe és egy permetezővé átalakítható helikopterbe csücsültek be a gyerekek. Emellett rácsodálkozhattunk egy Balatonból kihúzott repülőroncsra, melynek motorházában még látni a rátelepedett csigaházakat, és oldalán kivehető az ellenség lövedéke által ütött lyuk, tanulmányozhattuk az aprólékosan megtervezett makettasztalokat, és számos más érdekesség is volt. Végül a játszótéren fejeztük be a RepTárban töltött időt.

Második állomásként a NEFAG Zrt. Bagolyvár Vadasparkja következett, ahol kellemes környezetben elfo-

gyasztottuk az ebédünket, és utána megnéztük a parkban élő állatokat. Láttunk például lámát, tengerimalacot, szamarat, őzet, vaddisznót, fécánt és tojásokat a fészekben, tavirózsák mellett sütkérező kövér békákat, elegáns pávatáncot, és ormányos medvék etetését is. Simogattunk nyuszikat, és bementünk a törpekecskékhez is, melyek között akadtak rámenős egyedek, akik egy pillanat alatt képesek voltak kikötni a szájukkal egy cipőfűzőt, ezt volt szerencsém megtapasztalni. Hazafelé egy fagyizással zártuk a napot. Bízunk benne, hogy az idei kirándulás is kellemes élményt nyújtott a gyermekeknek.

Gyereknap az óvodában

Május 25-én rendeztük meg a gyereknapot, mely nagy vonalakban a már jól bevált forgatókönyv szerint zajlott. A szülők reggel feldíszítették az udvart, felállí-

Gyereknap rendőr robot bemutató

tották a sátrat, kihordták a padokat, székeket, megte-remtették az alapját a gondtalan szórakozásnak.

Tízórai után várta a gyerekeket a légvár, a körömfestés, arcfestés, a gyurmázás és többféle kézműves foglalkozás, amivel az óvó nénik készültek. Birtokba vették az új homokozólapátokat és -vödröket is. A rendőrség a rendőrautó kipróbálása és az ujjlenyomat készítés mellett biztosított még egy érdekességet: hozott egy kis robotot, ami önállóan mozgott, táncolt. A sátorban a védő néni megmérte a vérnyomását és a vércukrárt az érdeklődőknek. A sorversenyben szülő-gyerek csapatok mérték össze vidám hangulatban a tudásukat és

ügyességüket. Előzőleg verseny volt hirdelve a hulladékok észszerű felhasználásának jegyében a gyerekek és szüleik között. A beérkezett pályaművek az előtérben lettek kiállítva, és a gyereknapon lehetett rájuk szavazni. A legjobbnak ítélt alkotások díjazásban részesültek. Idén sem maradt el a fagyaltkozás, és ebéd után kezdődött a kerékpáros ügyességi verseny, melyben a legtöbben két keréken, néhányan pedig kitámasztóval

teljesítették ügyesen a távot. Ezzel véget ért a gyermeknap, melyen remélhetőleg jól érezte magát kicsi és nagy egyaránt. Köszönjük szépen mindenkinek a segítségét, amivel hozzájárult ahhoz, hogy a gyermekeknek felhőtlen szórakozásban lehetett részük az ovis gyermeknapon.

Berkó-Fejes Györgyi

Óvodai ballagás

Tulajdonképpen már szeptemberben elkezdődött. Időnként mondogattuk neki: ez az utolsó éved óvodásként. És valahogy ő is érezte, valamit ő is érzett és értett; ez az év más, mint a többi. Aztán elérkezett az utolsó hónap, amikor mi szülők megkaptuk a ballagási verseket otthoni gyakorlásra, és nap mint nap szembesültünk vele: hát tényleg itt a vége. A ballagást megelőző nap részt vehettünk egy barátságos, családias légkörben eltöltött délelőttön, ahol a szeptemberben iskolát kezdők elkészöntek társaiktól. A ballagók ekkor megkapták tarisznájukat, és versekkel, énekekkel elbúcsúztak az egész óvodától: óvó néniktől, dajka néniktől és a többi óvodástól. A napot még különlegesebbé tette a közös sütőzés és a lovas kocsikázás.

Másnap délután pedig kezdetét vette az óvodai ballagási ünnepség. Ahogy elnéztem az ünneplőbe öltözött gyerekeket, eszembe jutottak a kezdetek. Mindenkiről őrzök egy képet a fejemben: egy mosolyt, egy pillantást, egy szót vagy egy mozdulatot. Persze hatalmasat nőttek, változtak azóta, de valami mégis megmaradt a régi időkből. Nagy sikert aratott a lakodalmas műsoruk, a vendégek hol hangosan nevettek, vagy éppen tapsoltak. Megható jelenet volt, amikor az óvó néni egyenként, csak a nevét mondva szólította a gyerekeket, mintegy utolsó, végső búcsúzásnak is szánva. A műsor befejeztével pedig arra gondoltam, hogy igen, véget ért egy fontos korszak nemcsak nekik, akik elballagtak, hanem nekünk szü-

lőknek, nagyszülőknek is. De jól van ez így. Megnőttek, megértünk a következő feladatra, az iskolára. Az óvodás éveket pedig sosem feledjük.

Gajdos Zsuzsanna

2018. 06. 01-én volt óvodánkban a nagycsoportos óvodások ballagási ünnepsége. Ünneplőbe öltöztettük ebédlőnket és a szívünket erre a szép napra. Délután 5 órára megtelt az óvoda ebédlője a hozzátartozókkal, vendégekkel, akik izgatottan várták a műsorkezdést.

Sósné Baráth Erika köszöntötte a vendégeket és nem utolsósorban a ballagó gyermekeket. Ezután következett a nagycsoportosok lakodalmas játéka és ballagó műsora. A gyerekek heteken át szorgalmasan, kitartóan, szívesen készültek erre a nagy napra.

A virágokkal feldíszített, jelképesen felállított „óvodai kaput” 8 ballagó nagycsoportos lépte át, akik ősszel már az iskola kapuján fognak belépni. Hogy mennyire készen állnak az iskolai életre, bebizonyították a szép és színvonalas műsorral, melyet hozzátartozóik és az általunk meghívott vendégek, köztük a tanító néni, hatalmas tapsal és dicsérettel jutalmazott meg.

Hagyomány óvodánkban, hogy a ballagást megelőző napon délelőtt

tartjuk a házi ballagást. Ballagó dalokra végigjárták az épületet, csoportszobákat, verssel búcsúztak el óvodás társaiktól és a konyha dolgozóitól. A lovas kocsikázás sem maradt el, végigkocsikáztunk néhány utcát, pihenésképp megálltunk Nagy Zitáék házánál, ahol aprósüteménnyel és teával kínáltak bennünket.

Sok szép emlékekkel a szívükben és a tarisznájukban elballagtak a Vuk csoportos gyerekek.

Kívánunk mindenkinek szorgalmat, kitartást, sok sikert, szüleiknek türelmet, sok örömet és mindenhez nagyon jó egészséget!

A nyári szünetre gyermeknek, felnőttnek egyaránt kellemes kikapcsolódást, sok nyári élményt és jó pihenést!

„A legtöbb, amit gyerekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak.” (Goethe)

Rácz Béláné
óvó néni

SzóKiMondóka játékesomag

Gyermekek unatkozik, körülötte halomban a szebbnél szebb játék, te már türelmetlen vagy, nem tudsz mit kitalálni mivel kösd le... Tudod, hogy valami fejlesztőset kellene játszani, de akármit veszel elő, két perc alatt megunja? És persze, Te is...

A SzóKiMondóka olyan interaktív, készségfejlesztő játék 2-5 éves kisgyermek számára, amellyel a szülők, családtagok bevonásával a gyermekek felfedezhetik az őket körülvevő világot: a beszéd, dalok, filmek és mesék útján. Egy szavakra épülő fejlesztő játék a mai képorientált világban.

Móna Manó mesék

Móna Manó meséinkben a világot szóról szóra mutatjuk be a gyermekeknek. Ahogyan Móna Manó az évszakokon át utazik, a gyermekek megismerkednek a 4 elemmel: a vízzel, a levegővel, a tűzzel és a földdel. Minden mesében tanulnak a természetről, a színekről, testrészeikről és alapvető fogalmakról. A színes, kiemelt szavak segítségével a gyerekek vizuális memóriája is fejlődik a szótagok, betű-hang megfelelések felismerésével.

(<http://szokimondoka.hu/webaruhaz>)

AZ ÓVODAI TAKARÍTÁSI SZÜNET IDŐPONTJA:

2018. 07. 30 - 08. 24-ig.

NYITÁS: 2018. 08. 27. hétfő

A só útján Székelyföld kincseihez

A **Határtalanul** program keretében 2018. május 7-11. között Erdélyben jártunk, a só útját jártuk végig.

Hétfő: Kora reggeli útrakezésünk után délre már a határnál találtuk magunkat. Első megállónk a Király-hágó volt, itt csatlakozott hozzánk Igazgató bácsi, ezután Marosvásárelyen álltunk meg, ahol meglátogattuk Bem és Petőfi erődjét, és a várat is szemügyre vettük. Ezek után már csak a szállás elfoglalása volt a nap utolsó pontja. Szovátán szálltunk meg a 4 éjszakából hármat. Itt található a világ legnagyobb heliatermikus tava, a Medve-tó. A heliatermikus szó jelentése, hogy nagyon sós az a víz. A Medve-tó kb. negyven méter mély, érdekessége, hogy akkora a sótartalma, hogy fenntartja az embert a vízen.

Kedd: Reggeli után utunk a Gyilkos-tóhoz vezetett, majd a Békás-szoros következett. Itt volt egy kisebbfajta túránk. Ezután Csíksomlyó következett, ahol meglátogattuk a templomot, majd Csíkszeredára mentünk, a Mikó várban a székelyek történelmével ismerkedtünk. Ezután Székelyudvarhelyre érkezünk, a szoborparkba, ahol megkoszorúztuk Wass Albert szobrát. Napunk utolsó állomása Farkaslaka volt, itt megkoszorúztuk Tamási Áron sírját. A szállásra való visszaérkezésünk után vacsoráztunk, és tesztet töltöttünk ki a nap élményeivel kapcsolatban.

Szerda: Ismét korán útra keltünk, első megállónk a Parajdi sóbánya volt. A bányába busszal vittek le és fel. Európa egyik legnagyobb só tartaléka itt található. Itt kalandpark és több más szórakozási lehetőség áll a látogatók rendelkezésére. A só nagyon jó légúttisztító, ezért nagyon sok asztmás beteg jár ide, akik különféle tornákon vesznek részt. A bánya után megtekintettük azt a körtefát, ahol Ady Endre egyik versét írta. Fehéregyházán Petőfi emlékmúzeumát néztük meg, ahol megkoszorúztuk a költő szobrát. Utunk következő állomása Segesvár volt. Itt a várban megtekintet-

tünk egy kiállítást és a gyönyörű tájat. Korond felé tartva megálltunk a Petőfi emléktáblánál, ahol utoljára látták Petőfit. Napunk utolsó állomása Korond volt, ahol különböző emléktárgyakat lehetett vásárolni. Visszaértünk a szállásra a hosszú nap után, vacsoráztunk, és egy

fogják árasztani. Megtekintettük a régi családoknak állított kopjafákat és a Bözödi-tavat. Ezután következett a Tordai sóbánya, itt megtudtuk, hogy 100 évre elegendő sója van az emberiségnek. A hangszobában megtapasztaltuk a sónak a visszhangzását. Itt felültünk az óriáskerékre, majd megtekintettük a tavat, amely 4 méter mély. Különböző játékokat is kipróbálhattunk. Ezután a Tordai-hasadékhoz mentünk, ahol gyönyörű látvány mellett 1 órás túránk volt. Majd megérkeztünk Torockóra, amely a világörökség része. Itt a nagyon finom vacsora után megtekintettük a Székelykővet. A túra után a szállás környékén szabad programunk volt.

Péntek: Első utunk a torockói iskolába vezetett. Beszélgettünk az ottani gyerekekkel, vittünk nekik ajándékot, és megtekintettük az iskolát. Innen Kolozsvárra mentünk, ahol a Mátyás szobrot, a Bazilikát és Petőfi születésének helyét néztük meg.

jó fagyai után szabad program volt Szovátán. Este újra tesztírás következett.

Csütörtök: Elbúcsúztunk Szovátától, és az első megállónk Bözödújfalú volt. Bözödújfaluról tudni kell, hogy itt régen a családok egy levelet kaptak, benne egy másik lakcímmel, hogy pakoljanak össze, és hagyják el a falut, mert el

Erdélyi utunk utolsó megállója a Nagyváradi Székesegyház volt.

Az 5 nap alatt sok élményben volt részünk, fáradtan, de boldogan érkezünk haza. Köszönjük Ilonka Zoltánnak és kísérő tanárainknak az élményeket.

Papp Péter
7. osztályos tanuló

A 2017-2018-as tanév díjazottai

Az év tanulója:
Urbán Írisz
8. osztályos tanuló

Bódi Margit művészeti díj
Gosztonyi Dóra Viola
8. osztályos tanuló

Az év sportolója:
Nagy Nóra
8. osztályos tanuló

2017/18-es TANÉV eredményei

	1. osztály	2. osztály	3. osztály	4. osztály	átlag alsó	5. osztály	6. osztály	7. osztály	8. osztály	átlag felső	összesen
osztálylétszám	10	17	21	22	70	15	26	21	27	89	159
bejáró	1	6	8	9	24	6	14	7	8		59
napközis	8	10	7	6	31	4	8				43
mulasztott órák igazolt/fő	27	37	37,8	43,1	36,23	47,5		50,8	50,77	49,69	42,96
nem hiányzott			2		2	1	3				6
magatartás	4,4	4,8	4,4	4,7	4,58	4,4	4,23	4,8	4,59	4,51	4,54
szorgalom	4,7	4,58	4,2	4,7	4,55	4,13	3,76	4,5	3,88	4,07	4,31
kiválóan megfelelt	4				4					0	4
jól megfelelt	6				6						6
kitűnő	4	8	5	7	24	2	5	7	5	19	43
jeles	1	2	5	5	13	2	1	3	3		22
bukás					0					0	0
tanulmányi átlagok:	4,77	4,78	4,54	4,58	4,67	4,23	4,11	4,55	4,36	4,31	4,49

BEIRATKOZÁS 2018.

A 2018-19-es tanévben 11 kisdíák kezdi meg tanulmányait a Jászboldogházi Mátyás Király Ált. Iskolában. 8-an a helyi óvodából, 1 gyermek Tápiógyörgyéről, 1 Portelekről és 1 tanuló Jánoshidáról fog érkezni. Mindannyian megismerkedtek már a tanító nénivel, részt vettek az 1. osztályosokkal közös foglalkozáson. A szülői értekezleten tájékoztatást kaptak a szülők a tanévkezdéssel kapcsolatos tudnivalókról, hogy minél zökkenőmentesebben kezdődhessék szeptemberben a tanév. Addig is minden leendő tanítványunknak vidám, felhőtlen, élményekkel teli nyári szünetet kívánunk!

Osztálykirándulások

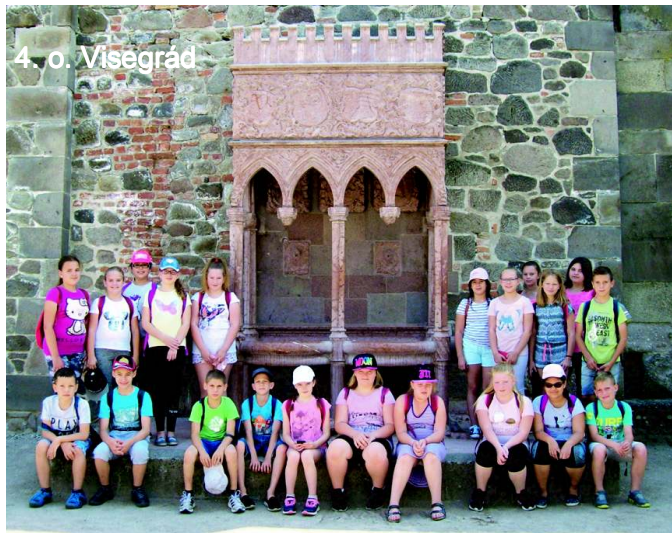
1. o. Szolnok

2. o. Strand

4. o. Visegrád

3. o. Eger

5. o. Budapest

6. o. Szilvásvárad

8. o. Sirok

VERSENYEREDMÉNYEINK

- TEKI – TOTÓ Országos tanulmányi versenyen több alsós tanulónk is részt vett környezetismeret és anyanyelv tantárgyakból, ahol szépen szerepeltek.
- „TISZÁN INNEN, DUNÁN TÚL ...” országos népdaléneklési versenyen Gosztonyi Dóra Viola 8. osztályos tanulónk ezüst minősítést kapott. Az ő előadását iskolai rendezvényeken többször is megcsodálhattuk.
- A XI. JÁSZ FÉNY VERS – ÉS PRÓZAMONDÓ találkozón Mihályi Mária 8. osztályos tanulónk eredményesen szerepelt.
- A WASS ALBERT EMLÉKÉVBEN megrendezett cserkész vers – és prózamondó versenyen 1. helyezést ért el Kátai Gréta 5. osztályos tanulónk.
- FOCI: OTP BANK BOZSIK INTÉZMÉNYI PROGRAM
Körzeti Gyermeklabdarúgó Tornán több csapatunk is részt vett.
1–2. osztály 5 csapatból 4. és 2. hely
3–4. osztály 6 csapatból 1. hely
6. osztály lányok 7 csapatból 2. hely
6. 7. 8. osztály lányok 8 csapatból 2. hely
- Diákolimpián lány labdarúgásban 6. 7. 8. osztályos

lányaink és fiaink a megyei döntőben 6. helyezést értek el.

- RAJZVERSENYEK EREDMÉNYEI:
Mátyás király élete címmel Szolnok hirdetett megyei rajzversenyt. Iskolánk tanulói szép számmal vettek részt.
Különdíjban részesült: 2. osztály Csinger Míra, 5. osztály Szűcs Laura, Kátai Gréta, Nagy László, 6. osztály Kis Boglárka, Matók Erika, Dombai Nikolett, 8. osztály. Demeter Ferenc, Lajkó Gergő, Burka Martina, Kövér Csenge Ágnes, Urbán Írisz, Kátai Szabolcs, Polyák Evelin .

Településünkre lengyel vendégek érkeztek. A rajz szakkörösök a falu nevezetességeiről kis meglepetés rajzzal készültek nekik. Jutalmul a kis alkotók strandbelépőt kaptak.

TIT országos rajzversenyen 2 tanulónk 8. helyezést ért el: Matók Erika és Kis Boglárka 6. osztály.
ANGOL VERSENY EREDMÉNYE: TITOK országos versenyen 4 tanulónk vett részt, és 8. helyezést értek el: Dombai Nikolett, Bertalan Rebeka, Deák Csenge, Kisbalázs Dominika 6. osztály.

Ballagás 2018

2016. június 16-án délután négy órakor került megrendezésre a Kultúrházban az általános iskolai ballagás.

Az iskolában a csengő hangja után kezdetét vette a rendhagyó osztályfőnöki óra, ahol átadhattam a kollégák üzeneteit, és elbúcsúztam a ballagó nyolcadikos tanulóimtól.

Első osztályom lévén nagyon nehéz volt elkészönni a gyerekektől, megható volt számomra, ahogy könnyes szemekkel, csendben figyelték szavaimat. Ezt követően a Kultúrházban ünnepi műsorral tiszteltük meg a jelenlevő diáktársakat, kollégákat és a hozzátartozókat.

A műsor végén Szűcs Lajos polgármester úr beszédét hallhattuk, majd Ilonka Zoltán igazgató úr átadta a ballagó diákok számára a bizonyítványokat és okleveleket.

Ezúton szeretném megköszönni mindenkinek, aki hozzájárult bármilyen formában a ballagási ünnepségünkhöz, ezzel is emelve eme

jeles esemény színvonalát!
Kedves ballagó nyolcadikos osztályom!
Szívből gratulálok a ballagásotokhoz, sok sikert kívánok Nektek a továbbiakban! Az iskola kapuja mindig nyitva lesz számotokra, szeretettel várlak vissza benneteket!

Azzal az idézettel zárom soraimat, mellyel az utolsó osztályfőnöki órámön búcsúztam:

„Az emberben ott rejlik az egész világ, s ha tudod, hogyan szemlélj és hogyan tanulj belőle, a kapu előtted, a kulcs pedig a kezében!”
(Jiddu Krishnamurti)

Birgés-Tóth Mónika
osztályfőnök

Hírek a kapitányokról

• A Jászok Egyesületének egyik eseménye volt az az előadás, melyet Urbán Sándor, a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület Jász-Nagykun-Szolnok megyei elnöke tartott a Pest megyei megyeházán a „Jászság növénycsodái” címmel. Az előadásban elhangzott, hogy a Jászság az alföldi síknak jól körülhatárolható, kis sík medencéje, melynek legmélyebb része Jászjákóhalma környékén van a Tarna és a Zagyva találkozásánál. Az előadásban elhangzott, hogy a Jászság egy szabálytalan alakú terület (területe kb. 35x40km) a vízszabályozás előtt egy mocsárvilág volt, ahová a vizet a Mátrából hozta le a két nagy vízfolyás, a Zagyva és a Tarna, valamint még több kisebb erecskék, patakok. Ez a mocsárvilág hatással volt a ma már javarészt védett növényzet kialakulására. A vetítőképes előadásban sok védett növényt mutatott be, amelyekkel már nem igen tudunk találkozni. A szikes területek növénye a bárányparéj, mely apróvirágú pozsgás növény. A Zagyva folyó árterének növénye a fényes boróka, mely az Alföldön már eltűnőben van. A közönséges borkóró csak azokon a helyeken található bizonyítottan, ahol 800-1000 éve nem volt szántva a föld. Ahol kipusztul, oda nem tud visszatelepülni. Jellegzetes virága volt a tájnak a búzavirág, ami az iskolai ballagások egyik fő díszítője volt, ma pedig csak olyan helyeken található, ahová a vegyszer nem jut el, pl. temetők, vasúti töltések. A mocsári gólyahír is erősen visszaszorulóban van az egyre szárazabbá váló éghajlat hatására. A bemutatott fotót Pusztamonostoron készítették. A búza egyik ősenek tartott hengeres kecskebúzákat Portelek határában találták. A héricsek, úgy a lángszinű, valamint a nyári hérics szintén nagyon megfogyatkoztak az utóbbi időben. A kék iringóból, mely az árterek, vizegyes területek növénye, is egyre kevesebb van. Védett réti iszalagot Jászárokszállás határában találtak, de előfordul Alattyán, Kerekudvar és Jászfelsőszentgyörgy környékén is. Az őszi kikerics Jászfelsőszentgyörgy közelében a Zagyva árterében virágzik augusztus-szeptember hónapokban. Az előadásban több mint 40 növényt mutattak be, ezt mind nem tudom ismertetni. Szó volt még az őszirózsáról, szarkalábról, mocsári kosborról, mocsári tisztesfűről, bíboros kosborról a nőszirmos különböző fajtáiról. A nyár eleji pipacsmezők is szép látványt adtak a jelenlévőknek. Említésre, illetve bemutatásra került (vetítve) a szikes puszták jellegzetes növénye, a Jászkiséri és Jászboldogházán előforduló hamvas seprűparéj. Ez nem látványos, nem harsogóan szép növény. A jászberényi vasútállomásnál még megtalálható a kipusztuló félben levő szamárkenyér. Említette az előadó a Jászság csodájának tartott bíboros kosbort, melynek lelőhelye még a szakmai körökben is titkos. Fás szárú növények szempontjából jelentős még a Pusztamonostori temető, ahol az Alföldön egyedül itt fordul elő a csipkés gyöngyvesző. A többszáz éves, úgynevezett ártéri gyümölcsösök

Alattyánnál, Jászfelsőszentgyörgyön és Jánoshidán őrződtek meg legszebben. Ősi erdőfolt pedig két helyen van, Jászdózsán a Pap-erdő és a jászsószentgyörgyi erdő. A jelenlévőknek nagyon szép és látványos előadásban volt részük.

• Május 6-án délután a Déryné Rendezvényházban emlékeztünk a Redemptió 273. évfordulójára. A rendezvény a szokásoknak megfelelően a történelmi zászlók bevonulásával vette kezdetét. A hagyományoknak megfelelően a Jász himnusz elhangzása után a Kun Miatyánkkal köszöntötték a kunságból érkező vendégeket. A város nevében Szatmári Antalné alpolgármester üdvözölte a megjelenteket. Beszédében kiemelte, hogy azokat a sikereket, amelyeket magunkénak mondhatunk, a redemptió őseink alapozták meg. Kialakult az a réteg, amely szíven viseli az ország sorsát, s ha kell, tetteivel, anyagi javaival áldoz érte. Bertalan János jászkapitány az eladás nehéz évtizedeire, a jobbágysorba süllyedés okaira és következményeire emlékezett beszédében. Méltatta az összefogás erejét, hogy meg tudták váltani magukat. Pócs János országgyűlési képviselő köszönetét fejezte ki dr. Szabó Tamás polgármesternek, akinek képviselőként benyújtott előterjesztése nyomán a jászok redemptióját az országgyűlés nemzeti emléknaprá emelte 2015-ben. Borbás Ferenc jászok főkapitány beszédében a történelmi múltra emlékezett, az eladás és az önmegváltás körülményeit, hatásait elemezte. Reményét fejezte ki abban, hogy a jövő generáció is folytatja az újraélesztett hagyományokat, az ősekre való méltó megemlékezést. A köszöntőket követően Horváth Áron cimbalomművész szórakoztatta a közönséget jászsági dallamokkal. A következőkben Mészáros Márta, a Kiskun Múzeum igazgatója tartott előadást a „Pentz összeírástól a redemptió ünnepéig” címmel. Az előadás témája az az összeírás volt, amelyben felmérték a Hármaskerület vagyoni helyzetét, és előkészítették az eladásra. Ezt a könyvet már ismertettem a Boldogházi Hírek egy korábbi számában, ezért nem részletezem. Az előadást követően került sor a jászok Hagyományörzési díjak átadására. Korábbi döntésünk alapján a kiskunkapitányok díját Hoffmeister Anikó szabadszállási táncpedagógus vehette át. A nagyunkapitányok Kunszentmárton szülöttének, dr. Barna Gábor egyetemi tanár, néprajzkutatónak ítélték oda a díjat. A jászkapitányok választottja ebben az évben dr. Selmeczi László régész. A Győrfi Sándor szobrászművész készítette díjakat Borbás Ferenc jászok főkapitány adta át. A rendezvényt Horváth Áron szatmári muzsikája, majd a Szózat elnéklése zárta. Az emlékezés a Jászkapitány szobor koszorúzásánál folytatódott, ahol Szűcs Lajos polgármester úrral helyeztük el a megemlékezés koszorúját.

Nagy Albert
Jászkapitány

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

**Milyen élmények fűznek az ez évben 50 éves strandfürdőnkhez?
Hogyan lehetne még vonzóbbá tenni a helybeliek és az idelátogatók számára a strandunkat?**

Nagyon jó dolognak tartom, hogy van a mi falunkban egy ilyen szép strand. Személy szerint én nagyon szeretek ide járni, nem csak azért, mert helyben van, hanem azért is, mert itt mindig ki tudok kapcsolódni. Akkor is, ha csak szeretnék egyet úszni, és akkor is, ha éppen barátokkal többen jövünk fürödni. Tavaly elhívtam barátnőimet, akik nem Jászboldogházán élnek, és azóta már többször is voltak itt. Idén a strand dolgozójaként már sok olyan emberrel találkoztam, aki nagyon dicsérte strandunkat, és rendszeresen jár ide fürödni.

Klinkó Mónika

Hogy miért is szeretem a boldogházi strandot? Kisgyermek koromban sokat kijártunk szüleimmel a helyi strandra. Már akkor megtetszett, hogy a mi kis falunkban ilyen családi körülmények között lehet fürödni. Azóta nagyon sokat alakult a strand területe, beleértve a medencék számát, a parkosítást, a víz minőségét. Ami a mai napig vonz, hogy a nyugodt pihenést biztosítja, és nem kell messzire utaznom, ha csak egy órát szeretnék úszni. Árban is elfogadható, mert a helyi lakosok kedvezményesen vehetik igénybe. Továbbá étkezésre is adnak lehetőséget, mert a strand területén büfé is üzemel.

Úgy gondolom, hogy olyan medencékkel lehetne vonzóbbá tenni a strandunkat, amihez vízi csúszdák is tartoznak. Emellett olyan programokkal is lehetne színesíteni a strandon töltött napokat, melyek sportolási lehetőséget biztosítanak. Pl. vízi zumba. Összességében büszkék lehetünk a mi kis strandunkra.

Klinkó Andrea

2012. nyarán költöztem szüleimmel Boldogházára, előtte Karcagon éltünk. Már azon a nyáron beiratott anya az úszótanfolyamra, a helyi gyerekekkel való megismerkedés céljából is. A tanfolyam után is sokat kijártam szüleimmel és új barátaimmal. Nagyon megszerettem.

2014. nyarán egy strandtábor hirdettek az iskola keretein belül, amire jelentkeztem. Rengeteg érdekes és izgalmas programunk volt. A kemping területén sátorban aludtunk esténként. A környezet nyugalma biztosította nekünk a nyugodt pihenés feltételeit. Esténként, takarodó előtt éjszakai fürdőzésre volt lehetőségünk. Ezt mindenki nagyon szerette. Ez a tábor jó csapatépítő volt, új barátságok is szövődtek. A nyár közepén a tábor megismétlésére került sor. Ez az egy hét is hasonlóan telt el, mint az előző alkalommal.

A táborok során megismerhettem a strand vezetőjét, az esti órákban Szöllősi Peti és párja, Anita volt a felügyelőnk. Mindannyian nagyon megkedveltük. Mindig közvetlen és segítőkész volt. Egy- két kalandunkban ő is szívesen részt vett, és élvezte velünk a mókát. Napközben biológiatanárunk és a strand másik vezetője vigyázott ránk. Szendrei Peti tanár urat már ismertük, de Sós Bogit még nem. A tábor során

vele is jó kapcsolatot épített ki mindenki. Kivitt mindkét alkalommal minket a méhészethez, elmesélte, hogy mit kell tudni a méhekről és magáról a foglalkozásról. Meg is kóstolhattuk a finom édességet. Rengeteg programunk megszervezésében ő volt főként a felelős, emellett pedig velünk is volt mindennap. Kedves és közvetlen volt ő is mindenkiel.

Az idei nyár elején jelentkeztem a pénztárosi állásra. A strand megnyitása óta pedig itt dolgozom, körbevéve barátságos, fantasztikus emberekkel.

Azt gondolom, az ide látogatók számára még vonzóbbá lehetne tenni pár élményelemmel és csúszdával kiegészítve a medencéket, főként a gyerekek részére. A helyi lakosoknak pedig a kedvezmény mellett be lehetne vezetni szezon bérletet, amit egész nyáron fel tudnának használni. Sokak számára az egész éves nyitva tartás is nagyon vonzó lenne. Én, mint diák egy fárasztó, dolgozattal teli iskolanap után szívesen csobbannék egyet, és pár hossz úszással levezetném a sulival járó feszültségeket. A hidegebb időben a meleg vizes medencében is jólesne a szabadidőmet eltölteni.

Mint alkalmazott és idelátogató is nagyon meg vagyok elégedve a stranddal. Szeretek itt tölteni a szabadidőmet, és szeretek itt dolgozni is.

Györfi Orsolya

Belépve a jászboldogházi strand kapuján, olyan érzés önti el az ember szívét, mintha egy egészen más világba csöppent volna. Végláthatatlannak tűnő színes sétány után egy páratlan látvány fogadja az odaérkezőket. Feszített víztükrű medence és számtalan boldog arc mosolya ragyogtatja a strand egész területét. Elindulva a medencék lépcsőjén a kellemes víz ölelésében a környező fák egészen édig érőnek tűnnek, akár csak a szabadságérzet, melyet egy kellemes hossz leúszása ad egy napos reggelen. Tehát ez a hely számtalan esetben a nyugalom vagy épp az izgalom szigete is egyaránt. Lehet azonban, hogy egy nehéz nap után könnyed kikapcsolódás vagy épp feszültség levezető. Akárhogy is, számomra fantasztikus, hogy kis falunkban van egy hely, amely mindenki számára akkor és pontosan olyan, amilyet csak szeretne.

Farkas Ibolya

Boldogházi beszélgetések

Jászkapitányunk, Nagy Albert 2006-tól látja el tisztségét. Beszélgetésünk során szívesen idézte fel emlékeit, a tisztségéhez kapcsolódó feladatokat, programokat.

12 évvel ezelőtt történt...

Ünnepélyes keretek között avattak fel téged, az új jászkapitányt. Azóta méltóképpen képviseled közösségünket a rendezvényeken. Hogyan emlékszel, mit jelentett neked ez a cím?

Mindig büszke voltam a jász származásomra, és nagyon fontosnak tartottam a hagyományok éltetését, továbbvitelét. Ezt megalapozta, hogy szerettem a történelmet, érdekelték a régmúlt eseményei. Apám Jászberényről írt könyveket, képeslapokat őrzött, szép gyűjteménye volt. Már gyermekkoromban is szívesen olvastam ezeket a könyveket, érdeklődéssel nézegettem a képeslapokat, és mindez további érdeklődésre inspirált.

A felkérést örömmel fogadtam, megtiszteltetésnek éreztem, hogy rám gondoltak, a családom támogatását is élveztem, így Szűcs Lajos polgármester úr kérésére igent mondtam.

A felkérés után következett a felkészülés időszaka, majd a világtalálkozón történő felavatás. Mennyire volt ismerős számodra a kapitányi tisztség, mit tudtál a vele járó feladatokról?

Természetesen sok kérdés merült fel bennem a kapitányi tisztséggel kapcsolatban: a beavatási ceremónia, az öltözék, a feladatok, programok mind újak voltak számomra.

Így következett a tájékoztató, felkészülési időszak, a korábban megválasztott kapitányokkal konzultáltam, kértem a segítségüket, videókat néztem korábbi ünnepségekről, minden apróságra, a legkisebb mozdulatokra is igyekeztem felkészülni.

A ruhaválasztás a Jász Múzeumban történt, ezután készítették el a kiválasztott ruhákat a feleségemnek és nekem.

Majd következett a községünkben rendezett 12. Jász Világtalálkozó, ahol az ünnepélyes felavatásnak minden pillanata méltóságteljes, felemelő érzés volt számomra.

A jász világtalálkozókat 1995 óta rendezik, és a rendező településeken húsz éve választanak jászkapitányt.

1998-ban a Jászfényszarun rendezett Jász Világtalálkozón választottak először jászkapitányt. Jelenleg 16 kapitány van, hárman két-két településen látják el a tisztséget, egy kapitányt pedig már másodszor is újraválasztottak. A megválasztás után egy évig regnáló / hivatalban lévő / kapitányként látjuk el a feladatainkat, majd ezt követi az emeritus /tisztletbeli/ kapitányi időszak.

A feladatok szabályzatban rögzítettek. Legfontosabb a

Nagy Albert

hagyományok ápolása, továbbvitele, a kapcsolattartás erősítése a Jászság településeivel, új lehetőségek keresése az egykori Jászkun Kerülettel.

A szabályzat tartalmazza a viselkedési és öltözködési szabályokat is.

A jászkapitányi cím és a velejáró teendők hogyan változtatták meg a mindennapjaidat?

Más életformát jelentett, változásokat hozott. Igyekeztem korábban is és most is a tisztséggel járó feladatoknak - az én elképzeléseimhez igazodva - megfelelni.

Regnáló kapitányként nagyon sok rendezvényre, különféle programokra hívtak. Egy év alatt száz fölött volt a meghívások száma, és én próbáltam a legtöbb meghívásnak eleget tenni.

Még aktívan dolgoztam a Bábolna Takarmányipari Kft. Újszászi Keve-rőüzemében, a munkatársaim nagyon örültek a megválasztásomnak, és mindenben támogattak.

Ha hétköznapiakon volt valamilyen program, vittem magammal a kapitányi ruhámat, és onnan indultam tovább kocsival.

Szinte minden hétvégén voltak rendezvények, ezekre sokszor a gyerekeink is elkísértek bennünket.

Részt vettem a Hármaskerület – Jászság, Nagykunság, Kiskunság – legtöbb rendezvényén, hagyományörző, jótékonyági, egyéb helyi rendezvényeken, aratóversenyeken. Sok, megyén kívüli rendezvényre is hivatalos voltam.

A megbízatásomat a családom egyetértésével mindig első helyen kezeltem.

Most emeritus kapitányként is sok teendőm van.

A három kerület Kapitányi Tanácsa minden félévben ülésezik. Ezt megelőzi a jászkapitányok tanácsának ülése. A 16 kapitány között szoros kapcsolat van, egy-egyesek vagyunk, megegyezik a véleményünk.

Az üléseken megbeszéljük a féléves programokat, irányelveket, összevetjük a gondolatainkat. Ilyenkor a világtalálkozó, a redemptiós ünnepségek, a Jász bál, városnapok, falunapok és még sok más program kerül szóba.

Az elmúlt évek során sok ismert emberrel is találkoztam ezeken a rendezvényeken. Nagy élményt jelentett a találkozás dr. Seregély István egri érsekkel, Habsburg Györggyel, sok művésszel, köztük Jókai Annával, Csongrádi Katával, Csomor Csillával. De találkoztam Wittner Mária '56-os elítélttel, és különböző tárcák minisztereivel is.

Közben nagyon jó kapcsolat alakult ki a települések vezetői és a kapitányok között.

A sok program közül melyek számodra a legkedvesebbek, legegyszerűbbek?

A hagyományörző rendezvények a legfontosabbak számomra. Mindig nagy lelkesedéssel veszek részt a mi községünkben szervezett programokon, legyen az civil

nap, egy kiállítás megnyitója, bármi, ami Boldogházához fűződik.

Vannak feledhetetlen programok, ilyen volt, amikor a Szent Koronát szép ünnepség keretében Kunszentmártonban tekinthettük meg. Emlékezetes a kunhegyesi Konok Kunok Kavalkádja című rendezvény, amelynek már a neve is felkeltette az érdeklődésemet. És emlékezetes marad az a jászágói falunap is, amelyen fogathajtó verseny is volt, én is vittem és adtam át díjat, a verseny nagyon elhúzódott, 12 órakor kezdődött, és este 9-kor ért véget.

Az ünnepi ceremónián lóra ültél. Agrármérnökként a lovaglás része volt az életednek?

Apám ökrös gazda volt, a lovat nem ismertem. Karcagon a mezőgazdasági technikumban ültem először lovon. Főiskolás éveim alatt Mosonmagyaróváron volt lovas oktatás, ezen kötelező volt részt vennünk. Itthon a barátokkal, ismerősökkel csak néha-néha lovagoltunk. Mindössze ennyi volt a kapcsolatom a lovakkal, így a kapitánnyá avatás előtt néhány alkalommal lóra ültem, „gyakoroltam”.

Jászkapitányi tisztséged 12. évében vagyunk. Kezdetől lelkiismeretesen adsz hírt a Boldogházi Hírek lapjain a kapitányi programokról, amit ezúton is köszönünk.

Mindezekén túl hogyan veszel részt községünk életében, a civil szervezetek munkájában?

Nagyon fontosnak tartom, hogy tájékoztatást adjak az olvasóknak a Jászkun kerület rendezvényeiről, és mindig örömmel teszem, jó újra feleleveníteni az eseményeket.

Aktív tagja vagyok a Nyugdíjas Klubnak, szívesen veszek részt a programokban, szeretem a zenés esteket, kirándulásokat, színházlátogatásokat, a beszélgetéseket.

A Faluszépítő Egyesület meghívásait is szívesen fogadom, részt veszek a tájházi rendezvényeken, amelyeket a nyugdíjasokkal együtt szerveznek. Fontos a civil nap, az elszármazottak éves találkozója, minden, ami Boldogházához kötődik.

Hogyan telnek most a napjaid?

2009 óta nyugdíjas vagyok, így az időmet magam osztom be. Mindig előre megtervezett napirendem van, ezt próbálom betartani. Mindig van feladatom, ez nagyon jó, azt hiszem, ez a titka a nyugdíjas életnek.

Szívesen megyek a kapitányi rendezvényekre, érdekelnek az előadások, szeretem a programokat, és szívesen találkozom az ismerősökkel is.

Tagja vagyok a Jászok Egyesületének, Budapesten havonta tartanak ülést, melyeken a témától függően igyekszem részt venni.

A lányaim már felnőttek, Andiék Jászberényben, Évikéék itt Boldogházán élnek. A három unokámmal nagyon szoros a kapcsolatom, gyakran meglátogatnak. Szabadidőmben szeretek olvasgatni, főleg a múzeumi, levéltári kiadványokat kedvelem, különösen érdekelnek a Jászkunsággal kapcsolatos írások.

A számítógép a „barátom”, itt követem az aktuális politikai híreket, nézegetem Jászboldogháza honlapját. Érdekelnek a szép tájak, Európa, Magyarország tájairól sokszor keresek képeket, adatokat. És a történelem iránti érdeklődésem továbbra is megvan, ebben is segít a számítógép.

Hogy érzed, a jászkapitányi tisztség változtatott a nézeteiden, az érdeklődéseden?

Amikor még óvári főiskolás voltam, a Matematika-fizika Tanszék vezetője felfedezte, hogy jász vagyok. Ismerte a Jászságot, egy vizsga alkalmával jól elbeszélgettünk vele, és én nagyon büszke voltam a jász eredetemre.

A jász világtalálkozókat megrendezését fontosnak tartom, és nagyra értékelem. Ezeknek a találkozónak hatalmas összetartó ereje van, példát adnak az összefogásról.

Nagy érdeme van ebben dr. Dobos Lászlónak, a Jászok Egyesülete elnökének, aki 26 éve fáradhatatlanul végzi munkáját.

És kiemelkedő szerepe van ebben Hortiné dr. Bathó Editnek, a „jászok nagymamájának”, aki számtalan módon dolgozik a jász összetartás erősítésén, a jász hagyományok ápolásán. Nagyon örülök, hogy újabb öt évre megválasztották a Jász Múzeum igazgatójának, és ezúton is eredményes, sikeres alkotó munkát kívánok neki.

Úgy gondolom, a jász öntudatom még erősebb lett az elmúlt évek során, és jászkapitányként a legfőbb célom, minél többet tenni a hagyományok ápolásáért, továbbadásáért, a jász összetartás erősítéséért.

Kedves Jászkapitány Úr!

Köszönöm a szép gondolataidat! Kívánom, hogy lelkesen végzett tevékenységed eredményes legyen, a jászkapitányi tisztséged továbbra is örömet jelentsen Neked!

Konkoly Béláné

Családban élni jó

beszélgetés Kövér Bélával és feleségével, Ildikóval

„Minden ember annyit ér, amennyi szeretet van benne.”

Albert Schweitzer

„A nagy szavak nem érnek semmit, elszállnak, mint az őszi szél.

De a szeretet, ha tiszta szívből fakad, elkíséri az embert, amíg él.”

József Attila szavai jutottak eszembe, amikor a házaspárhoz indultam interjúra. 48 éve ismerem őket, és számomra az összetartozás példaképei, ahol az édesanya valóban a családi kapocs őre, melengetője.

Mit jelent számotokra a család?

Ildikó: Szeretetet, összefogást, összetartozást, féltést, bánatot is. Az örömek mellett sok tragédia és fájdalom ért minket, de a reményt soha nem veszítettük el, az akadályokat együtt győztük és győzzük le. Detti lányunk elvesztése nagyon nagy fájdalom, és itt is tapasztaltuk, hogy a család ereje pótolhatatlan. Öcsémék családjával együtt, keresztfiunk, Kövér Zoli feleségével, Jutkával ott álltak mellettünk, és minden téren segítettek. A sors úgy hozta, hogy a mi lelki erőnket Zoltánnal is meg kellett osztanunk szomorú gyászában. És hogy mi adott erőt lányunk elvesztése után? Az itt maradtak. Az édesanya nélkül maradt két gyermek, Réka és Zsombor. Ildi lányomék párjával együtt azon voltak, hogy ezt a nagy terhet feldolgozhatóvá tegyék a család számára. Olyan biztonságot igyekeztek adni, nemcsak a két gyereknek, de nekünk, „öregeknek” is. „Kislányunk” Ildikó gyermeki szeretete pótolhatatlan számunkra!

Béla: Vejeink, Csinger Jancsi és Kerekes Tóni mindennaposak nálunk. Fiunkként szeretjük őket. Jancsinak már mi pótoljuk a szüleit, akik már 14 éve meghaltak. Olyan jó megtapasztalni segítőkészségüket. Ha Jancsi délutános, reggelente elszalad, együtt megisszuk a kávéját, és mindig megkérdezi: Mit segíthetek?

Ildikó: Tóni igényli és szereti figyelmünket, kikéri véleményünket, és ez jólesik nekünk. Gyermekai, Réka és Zsombor nagyon szeret bennünket, hasonlóan, mint Fanni és Márk. A gyerekek gyakran találkoznak nálunk, fociznak, játszanak, ugratják egymást. Zsombor sokat van Ildiéknel is, ha tehetik, elviszik egy-egy kirándulásra. Ezek a kirándulások az utóbbi időben strandok vagy focimérkőzések, ahol Márk játszik.

Ez lett volna a következő témám. Sportszerető család vagytok. Meséljeteek erről!

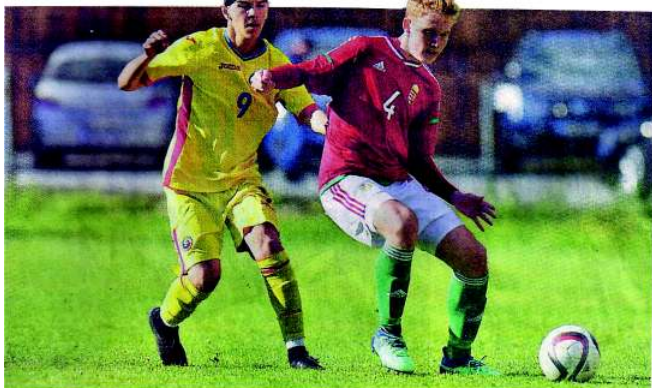
Béla: 30 évig voltam sportvezető, aktív játékos. Munkámat beszámítva 40 évig éltem a sportért. Munkámat megbecsülték, elismerték. Jólesett, amikor 2001-ben megkaptam a „Jászboldogháza községért” kitüntetést

díjat. Hivatásomnak tekintettem a sportot. Falusi gye-
rekként bejutni Jászberénybe focizni, ez nagy előre
lépés volt. De mégsem ezt tartom legnagyobb sikerem-
nek, hanem sportvezetőként volt egy olyan csapatom,
akikre személy szerint is szeretettel emlékszem. Szörös
Elek, Baráth Gábor, Eszes Jani, Tóth Gyuszi, Turóczy
Feri, Nagy Laci, Káposztás Pisti, Rácz Jani, Mizsei
Tamás, Gömöri Béla, Somogyi Zoli és Mengyi, Vámo-
si Tibi, Baráth András alkották a csapatot. Emberileg
is, sportolóként is kiválóan megállták, megállják a he-
lyüket. Rendet, fegyelmet tartottam, még ma is emleget-
tik szigorúságomat.

Ildikó: Béla példája hatott gyermekeinkre, unokáinkra.
Ildi sokáig kézilabdázott, hetedikes volt, amikor a
berényiek felfedezték. Ma is rendszeresen edz, és fá-
radhatatlan a munkájában, otthonának szépítésében.
(Erről már írtunk a Boldogházi Hírek Hobbim rovatá-
ban.) Férje, Csinger Jancsi kiváló focista volt, ezt örö-
költe a fia, Márk is. Márkot korán felfedezték. Boldog-
háza, Zagyvarékas, Szolnok után 2 éve már a Sándor
Károly Futball Akadémia tanulója. Nagy örömünk,
hogy a Nemzeti Sport 2018. május 17-ei számában név
szerint, fényképpel illusztrálva megemlíti. Az U15-ös
magyar válogatott tagjaként Csíkszeredán a román vá-
logatott ellen játszott. De jártak már Svájcban, Szerbiá-
ban is. Márk magas fiú, elszánt, a csapatában a védel-
met erősíti. Bízunk a tehetségében, és ahogy az egyik

újság írta, „... mindezt nagy alázattal csinálja.” Reméljük, ez meg is marad!

Fannika is tehetséges, a Szolnoki MÁV női csapatában focizott két évig, de úgy döntött, hogy az érettségire való felkészülést helyezi előtérbe.

Tóni nagy kerékpáros. Különböző túrákon gyalogosan, vagy kerékpárral vesz részt, de bekapcsolódott a TRI-ATLON versenybe is.

Gyermekei közül Réka többszörös magyar és kétszeres Európa bajnok a kyokushin (karate) sportágban. A mindennapos edzések mellett a Lehel Vezér Gimnázium

um szorgalmas tanulója. Jelenleg Japánban, a világbajnokságon vesz részt, ahol több mint 3000 versenyző méri össze tudását.

Ezúton szeretnénk megköszönni – Réka és a család nevében is- azt a figyelmet és mindennemű támogatást, amellyel sportpályafutását egyengetik, és lehetővé teszik, hogy távoli országokba is kijuthasson. Külön köszönet az Önkormányzatunknak, dr. Pap Bélának, Gaál Ferencnek, dr. Halászi Györgynek, Vámosi Norbertnek a Hansgrohe képviselőjének, Jenei Tamásék cégének az Interforst Kft.-nek, és nem utolsósorban Detti lányunk volt munkahelyének, a B + P Kft.-nek. Jólesik olvasni a facebookon a hozzászólásokat, biztatásokat.

Zsombor, a legkisebb unokánk nagyon hozzánk nőtt. Bizakodva nézzük foci iránti szeretetét, tehetségét, ügyes bal lábát. Szorgalmasan jár edzésekre, versenyekre. Volt már gólkirály és legjobb játékos is. Most lesz 5. osztályos, rajta múlik követi-e Márk példáját.

Ildikó: Még egy dolgot szeretnék megemlíteni, ami már nem a sporttal kapcsolódik össze! Rékával kapcsolatban szóltam, mennyi biztatást kaptunk a község lakóitól. Ugyanezt éreztem végig, amíg 1978-tól 2001-ig az Iparcikk üzletet vezettük. Az emberek szeretettel fordultak hozzánk. Amikor autóbaleset ért bennünket, nagyon sok látogatónk volt, és adták az erőt. Ez az együttérzés nyilvánult meg Detti lányunk betegségénél, elvesztésénél és unokáink sporttevékenységének figyelemmel kísérésénél. Nem csoda, ha úgy érezzük, Boldogháza is egy nagycsalád, és ennek mi is részesei vagyunk.

Ildikó, Béla! Köszönöm, hogy megosztottátok gondolataitokat olvasóinkkal. Kívánok Nektek nagyon jó egészséget, sok örömet családotokban, és sportoló unokáitoknak eredményekben gazdag pályafutást és életet!

Zrupkó Ferencné

Ingyenes Lakossági Elektronikai Hulladék Gyűjtés az Elektronikai Hulladék-hasznosító Kft. Szervezésével

A használaton kívüli elektromos és elektronikai eszközök, berendezések, valamint lemerült akkumulátorok gyűjtése.

2018. július 9-13. (hétfőtől-péntekig) munkaidőben,
vagy **2018. július 14-én (szombaton) 8.00 -12.00 óráig**
adhatja le a Községközháza hátsó udvarában.

- A begyűjtés napján a begyűjtő pontra mindenki elhozhatja működésképtelen, használaton kívüli, árammal, elemmel, vagy akkumulátorral működő eszközeit, egész berendezéseit, lemerült akkumulátorait!
- Illetve minden olyan elektronikai berendezést át tudnak venni, amiből vezeték jön ki.

- Pld.: hűtő berendezés, klíma, kis, illetve nagy háztartási gépek, számítógép, monitor.

Összetört képcsöves berendezést nem vesznek át!

A háztartásokban sok elektronikai hulladék képződik, amelyeket nem szabad a szeméthyűjtőbe dobni, ugyanakkor elszállításuk gondot okoz. Akadályozzuk meg, hogy valamelyik árokszakaszon, erdőszeleken kössenek ki ezek a berendezések, avatatlan kezek által szétszedve, súlyosan szennyezve a talajt, a bennük lévő nehézfémektől és egyéb veszélyes kemikáliáktól.

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Gömöriné Takács Ilona gyermekkorában egy Singer varrógépen tanult meg varrni. Akkor talán nem is gondolta, hogy életútján milyen fontos szerepe lesz a varrásnak. Az adventi vásárokon kezdettől jelen van textilből készült kedves alkotásaival a kézművesek között. Mostanában visszatért régi foglalatosságához, a táskák készítéséhez. Ez alkalommal vele beszélgettünk.

Eredeti foglalkozásod a bőrdíszművesség - már a neve is olyan szép! Az előszobában egy tükör bőrből készült szépen megmunkált kerete őrzi ennek az időszaknak az emlékét. Számodra mit jelentett ez a hivatás?

- Amikor ezt a szakmát választottam, nem is tudtam pontosan, mit jelent. Szolnokon a Bőrtexnél tanultam, és megszerettem ezt a sok türelmet, kézügyességet igénylő munkát. Nagyon jó oktatónk volt, a szakma minden területét elsajátíthattuk. Amikor végzetem, itt kezdtem dolgozni, és maradtam is 25 éven át. Elsősorban táskákat, pénztárcákat, hátizsákokat, sporttáskákat készítettünk. Mintakészítő voltam, ami azt jelenti, hogy én készítettem az első munkadarabot, ez nagy felelősség volt, hiszen ennek alapján készítették a dolgozók a termékeket. Az évek során több versenyen is részt vettem, a szakma kiváló mestere lettem.

Sajnáltam, amikor több átalakulás után megszűnt a Bőrtex, utána a helyi varrodában dolgoztam, majd a helyébe lépő Rehab Chance bt-nél. Amikor ez is megszűnt, két évig a Jász Plasztiknál vállaltam munkát, ami nagyon nehéz volt, alig vártam, hogy nyugdíjba mehessek. Közben

ittthon mindig varrtam valamit. Figyeltem az újságokban a különféle ötleteket, mintákat, és elkészítettem ezeket. Most pedig visszatértem a táskák készítéséhez.

Nem is akármilyen alapanyagból... Amikor ezt a hivatást választottad, biztosan nem gondoltad, hogy egyszer majd régi farmernadrágból készítesz táskákat.

- Unokahúgom lánya Adrienn Szolnokon a Borka Alkotóházban dolgozik, ahol nagyon sokféle kézműves mesterséget oktatnak, alkotótábort is szerveznek. Az ő kérésére kezdtem bekapcsolódni a munkájukba. Nagyon meglepődtem, amikor kaptam egy régi farmernadrágot, és arra kértek, hogy készítsék belőle hátizsákokat. Ez volt az első munkám, aztán egyre több megbízást kaptam. Az Alkotóházban az újrahasznosítás fontos szempont. Gyűjtik például a régi horgolt csipkéket, használt farmereket, gyermekjátékokat, és más formában, új alakban hasznosítják. Adrienn tervezi a táskákat, vele megbeszéljük az anyagokat, színeket, mintákat, én pedig ittthon elkészítem a táskákat, hátizsákokat - amit kér.

Miben más a mostani munkád, mint a korábbi táskakészítés?

- Szokatlan volt több mint húsz év után visszatérni a táskakészítéshez. Az alapanyagot is meg kellett szokni, mert bőr helyett most textilanyaggal dolgozom. Ezt vékony szivacsréteggel bélelem, erre kerül a bélés, majd az egészet összevarrom. Kaptam egy varrógépet is, és mára megszerettem ezt a munkát. Minden táska más, mindegyikben van fantázia, nehézség és szépség is, ami örömet okoz. Egyedi darabok, és magam is várom, milyen lesz, ha elkészül. Ez a tevékenység jól kitölti a napjaimat. (Az Ilonka által készített szebbnél szebb táskák fotói a Borka Alkotóház facebook oldalán láthatók.)

Mutattad a kiszabott anyagokat, a sok-sok kis csipketerítőt és farmer-nadrágokat - ezek mind feldolgozásra várnak. Emellett a nagy ház, a kert is biztosan ad elfoglaltságot.

- Két éve sajnos elveszítettem a férjem, ez nagyon nehéz időszak volt. Fiam Szolnokra költözött, ott él a párjával. Most a keresztfiam lakik nálam, így nem vagyok egészen egyedül. Sok munkát jelent a kert, korábban sosem kellett füvet nyírni, szőlőt metszeni, most tanu-

lom ezeket a kerti munkákat. Emellett nagyon jó, hogy van ez a foglalatosság, leköti a gondolataimat, és mindig vannak újabb tervek, célok. Örülök, hogy bekapcsolódhattam az Alkotóház munkájába, ahol sok új dolgot látok, és érdekel a többi kézműves tevékenység is. Az Alkotóház mindenki számára nyitott, a

gyerekek és szülők sokféle tevékenységet kipróbálhatnak, és átélhetik, milyen jó érzés, amikor látják a kész munkájukat.

Az adventi vásárokon mindig örömmel látjuk kedves, ötletes alkotásaidat. Számodra mit jelentenek ezek a rendezvények?

- Első alkalommal 2006-ban, a Jász Világtalálkozón mutathattam be néhány bördíszműves munkámat. Azóta pedig rendszeresen hívnak az adventi vásárra, ahol főleg textilből készült díszeket, kis figurákat viszek. Szívesen megyek a vásárokra,

bár inkább csak nézelődők vannak, de így is élményt jelent. Jó érzés, hogy számítanak rám, és igyekszem mindig új darabokat készíteni. Nemrég horgolni kezdtem, szeretnék majd abból is készíteni különféle játékos figurákat.

Kedves Ilonka, mondják, ha egy ajtó becsukódik, valahol kinyílik egy másik. Úgy gondolom, a Sors hozta Neked ezt az új lehetőséget, és kívánom, hogy találj sok örömet a további alkotásokban. Mindig szeretettel várunk a kézműves vásárokon, legközelebb augusztus 20-án a Tájházban.

Papp Izabella

Bemutatjuk községünk fiataljait

A nevem Farkas Ibolya, a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Kar, védőnő szakirányos hallgatója vagyok. Egészen kis koromtól kezdve előszeretettel veszek részt minden sport jellegű eseményen, hiszen tíz éven keresztül a kézilabda meghatározó része volt életemnek. Egyetemi elfoglaltságaim miatt, sajnos ezen sportág élvonalbeli üzésének búcsút kellett intenem, ám maga a mozgás mai napig rendkívül fontos szerepet játszik számomra. Ezek közül kiemelendő a futás, melynek eddigi jeles képviselője számomra a tavalyi évben 10. alkalommal megrendezésre kerülő Ultra Balaton verseny, melyen egy tíz fős csapat társaságában én is részt vehettem, és kevesebb, mint másfél nap alatt körbe futottuk kis hazánk „tengerét”. A sportolás adta extázishoz hasonló élményt ad számomra a rendezvény szervezés és annak teljes lebonyolítása, melyet az el-

múlt időkben egyre többet végezhettem. Fantasztikus élmény látni, ahogyan körvonalazódik egy megálmodott esemény, illetve ennek eredményeként a boldog és elégedett arcok látványa. Ennek köszönhetően szeretem szabad időmet hasznosan és kreatívan tölteni, ám az első számomra minden esetben a

családom, akikkel öröm minden együtt töltött pillanat. Számtalan esetben előfordul, hogy a gyermekekkel rendkívül jól megtalálom a közös hangot, amely irántuk érzett szeretetemnek és örök gyermeki szívemnek is köszönhető. Ezen tulajdonságomat iskolai tanulmányaim alatt és remélhetőleg majd leendő munkám során is kamatoztatni tudom. Végül, ám nem utolsósorban megemlítendő, hogy rendkívül szeretek utazni, legyen az akár bel- vagy pedig külföld. Számos lehetőség nyílik új emberek megismerésére, illetve új kultúrák felfedezésére, ami számomra rendkívül fontos, hiszen kifejezetten szeretek emberekkel beszélgetni, illetve új kapcsolatokat teremteni. Ezen utazásaimat, amikor csak lehetséges, családommal és barátaimmal osztom meg, hiszen ezek azok az élmények, melyek pótolhatatlanok.

„Én iskolám, köszönöm most neked...”

Az általános iskolás évek emléke, az ott szövődött barátságok a megszerzett tudás mellett életünk részévé válnak. Csinger Rozáliával beszélgetünk iskolás éveiről, munkájáról, családjáról, az életéről.

Az általános iskola első osztályát még Jánoshidán kezdted, tanév közben kerültél Jászboldogházára. Hogyan indult itt nálatok, hogy sikerült beilleszkedned az új osztályodba?

1983-ban költöztünk Boldogházára, az 1. osztály második félévétől folytattam itt a tanulást. A testvéreim, Icus már 7. osztályos volt, Anikó 5.-be járt, Dénes pedig a 3. osztályba. Legkisebbként nekem volt a legkönnyebb a beilleszkedés az új környezetbe. Ebben segített osztályfőnököm, Lénárt Zsigmondné biztatása, támogatása. Az osztálytársak szeretettel vettek körül, azonnal barátokat szereztem, Gajda Beával szinte az első percben egymásra találunk.

Jó közösségünk volt, így otthon éreztem magam az osztályban.

Tanítás után is sok időt töltöttünk együtt. Hazafelé mindig a leghosszabb utat választottuk, hogy minél tovább lehessünk együtt. Emlékszem, Beával és Pap Tomival beültünk a Kossuth utca végén Kőhidi Marika néni szőlőlugasa alá, és ott csipegettük a szőlőt, közben jót beszélgettünk, pedig vártak az otthoni teendők.

Anyuka a gyárban dolgozott, mindig délutáni műszakot vállalt, hogy minket el tudjon indítani az iskolába. Nagyon szigorú volt, sokat követelt tőlünk. A tanulásban önállónak kellett lennünk, a háztartási munka a nővéreim feladata volt.

Anyuka rengeteg mindenre megtanított bennünket, a családi összetartozás és a megbocsátás érzése már akkor kialakult bennünk.

Már felnőttek voltunk, mindannyian önálló családban éltünk, de ha ő valamilyen programot szervezett, vagy valamilyen feladatot adott, az számunkra mindent felülírt.

Ahogy cseperedtünk, mi is változtunk, de felsős osztályfőnökünk, Bazsó Ernő tanár úr nagyon jól rendeltett közöttünk. Én is emlékszem a mindenki által emlegetett „józan paraszti ésszel gondolkodjunk” mondatára, a későbbiekben sokszor volt segítségemre ez a gondolat.

Mozgalmas volt az iskolai életünk, sok programunk volt.

Szép anyák napi ünnepségeket szerveztünk az osztályban.

Szerettem a Bódi Margitka vezette színjátszó kört is, szívesen emlékszem a Csipkerózsika című darab előadására a kultúrházban.

Szerettem a testnevelést, aktívan részt vettem futóversenyeken, kézilabda versenyeken.

A felsős baráti társaságunk tagjai között erős kötelék volt. Egyszer Pap Tomi diszkót rendezett a garázsukban, de anyuka nem akart elengedni. Aztán a barátok addig győzködtek őt, hogy mégis ott lehettem velük.

Jó volt a kapcsolat a tőlünk nagyobbakkal is, Czapkó Anikóval akkor kerültünk közelebb egymáshoz.

A ballagásunk a kultúrházban volt, és a mi osztályunkról készült először tabló.

Az általános iskolában szerzett alapokkal továbbtanultál, majd főiskolai tanulmányokat folytattál.

Igen, érettségi után munka mellett folytattam a tanulást. Jászberényben a Szent István Egyetemen szociális munkás szakon szereztem diplomát. A főiskolás évek alatt gyer-

mekjóléti és családvédelmi ismereteket tanultunk, szigorlatoztunk pedagógiából, pszichológiából, számtalan esettanulmányt, interjút készítettünk, aminek a mostani munkám során nagy hasznát veszem.

Diplomával a kezeden hogyan sikerült munkát találnod?

Második kislányom születése után az Önkormányzat közfoglalkoztatási programja keretében kaptam munkát. Itt Berkó-Fejes Györgyvel részt vettünk a Helyi Esélyegyenlőségi Program /HEP/ előkészítésében. Együtt jártunk felkészítésekre, konferenciákra, kerekasztal-megbeszélésekre, ahol a Gyermekekjóléti Szolgálat vezetője, családsegítők, roma és mélyszegénységben élők, fogyatékkal élők felelősei tartottak előadást, vezettek beszélgetéseket. Ez hosszú és folyamatosan végzett feladatot jelentett nekünk, és maximális erőbedobással dolgoztunk rajta. Györgyvel nagyon jól tudtunk együtt dolgozni, ennek a munkának köszönhető szoros barátságunk is.

Később a Nemzeti Művelődési Kulturális Közfoglalkoztatási Program keretében kerültünk az általános iskolához.

Közben gyógypedagógiai asszisztens képzésen vettem részt, és szereztem bizonyítványt.

Most a KLIK Jászberényi Tankerületi Központ közfoglalkoztatottjaként végzem a munkámat az iskolában.

Most a régi iskoládban dolgozol. Milyen feladatokat látsz el?

Órarend szerinti beosztásban végzem a munkámat. Segítem a pedagógusok munkáját, a tanulási nehézségekkel küzdő gyerekekkel foglalkozom, udvari ügyeletet látok el, kísérő tanár vagyok a porteleki buszon, és az 5-6. osztályos napközis csoportot vezetem ebben a tanévben.

Nagyon szeretem a munkámat, és maximális odaadással igyekszem végezni. A kollégákkal nagyon jó a kapcsolat, mindig segítenek, sokat köszönhetek nekik.

Az iskolában sok közösségi programunk van, a bálók, a gyermeknapok, versenyek az én iskolás éveimre emlékeztetnek.

Családi hátterved hogyan segíti a munkádat?

Férjemmel, Csinger Károllyal már 21 éve vagyunk együtt. Boldogházán telepedtünk le, itt építkeztünk.

Karesz 13 éve dolgozik Németországban. Nagyon szereti a munkáját, megbecsülik őt. 3-4 hetenként tíz napot tölt itthon, ilyenkor a közös családi programok a legfontosabbak.

A kislányokkal mi hárman erre az életformára rendezkedtünk be, és próbáljuk megoldani a mindennapi feladatokat.

Kislányaid, Rebeka és Míra általános iskolások. Mesélj róluk!

Rebeka a 4. osztályt végezte most. Kitűnő tanuló, az osztályban a legszebben olvas, ami nem véletlen, hiszen a szabadidejében is nagyon szereti a könyveket. Nagyon

érzékeny kislány, és már most erősen kötődik a barátaihoz.

Míra 2. osztályos volt, ő is kitűnő tanuló, és az olvasás neki is kedvenc foglalatossága.

Öröm számomra, hogy két kislányom nagyon jó testvér, nagyon szeretik, segítik egymást.

A munkád és a hétköznapi teendőd mellett mi jelent számodra kikapcsolódást?

A munka mellett kevés idő marad másra, minden időmet a lányokkal töltöm. A családom nagyon összetartó, fontos, hogy a testvéreimmel, Melindával, Dénessel, Icussal, Anikóval és a gyerekeikkel is összejöjjünk.

Nagyon fontos nekem a barátságok ápolása. Még általános iskolás korunkból ered a barátságunk Gajda Beával, és az évek során ez a kötelék csak erősebb lett. Mindent megosztunk egymással, mindent tudunk egymásról, állandó kapcsolatban vagyunk, és még a gyerekeink is egykorúak.

Juhász Hajnival, Kiss Évával, Cseh Marcsival is szoros a kapcsolatunk. Ha tehetjük, együtt nyaralunk, kerti

partikat szervezünk, és a családi ünnepeken is velünk vannak.

Hogyan képzeld el a jövődet, mik a közelebbi és távolabbi terveid?

Nagy vágyam, hogy a férjem állandóan velünk legyen, itthon, Magyarországon találja meg a számításait.

Szeretnék a közfoglalkoztatási programból állandó munkakörbe kerülni. Mivel a munkámat nagyon szeretem, érdekel, amit csinálok, szívesen továbbképezném magam.

Anyuka megtanított bennünket arra, hogy a becsület, a tisztelet és az összetartozás mennyire fontos. Legfőbb célom ezeket az értékeket továbbadni, és legfőbb vágyam, hogy a lányaink jó emberek legyenek.

Úgy érzem, jó úton haladunk, és ez örömmel tölt el.

Kedves Rozál!

Az értékek, amelyeket vallasz, a legfontosabbak egy ember, egy család életében.

Kívánom, hogy mind a családi életedben, mind a munkádban segítsen az az erő, amely most sugárzik belőled!

Konkoly Béláné

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága. Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Koncsik Vencel Tamás
2018. 06. 14.

Pócz Melinda
Koncsik Tamás

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülöttnak és családjának!

Búcsúzunk

Módos Mihály

1929-2018

Házasságkötés

Molnár Lilla Kitty - Gerhát Róbert
2018. május 18.

Laca Klíma
Légtechnika
www.lacaklima.hu

+36203545063
Jászboldogháza
Lehel u.23

Régen volt — hogy is volt?

Aratásról

Idén is elérkezett Péter-Pál napja, amit úgy tartanak az Alföldön, hogy a búza aratásának a kezdete. Az aratás a földművelő ember életében a legfontosabb és az egyik legnehezebb munka volt régen. Ma is a legfontosabb teendők közé tartozik a kenyérnek való betakarítása, csak ma már a technika fejlettségének köszönhetően sokat változott ez a munka. Amikor kézzel végezték a gabona betakarítását, bizony valóban embert próbáló munka volt az aratás.

Gyerekkoromban olyan helyen laktunk a Tápióban, hogy a tanyánk egyik végére helyezték át azoknak a gazdáknak a földjét, akik nem voltak hajlandók belépni az akkoriban igen „ajánlott” szövetkezetbe. Ez a terület a boldogházi határ legtávolabbi szélét jelentette. A gazdák nem jutalomként kapták itt a földjüket, hanem éppen fordítva, itt nem zavarták a kibontakozó nagyüzemi gazdálkodást - mondták az akkori politikusok. Ők még hagyományos módon, kézzel végezték a gabona betakarítását. A tanyánk másik végén pedig az akkor már megalakult, ma is működő Aranykalász Tsz elődje gazdálkodott, és évről évre újabb és újabb aratógépekkel vonult fel. Ha kimentünk az udvarra, és a vasút felé fordultunk, láthattuk, ahogy a Bujdosó család aratja a búzát kézi kaszával, majd a bekötött kékvetket rakták keresztbe. Ha a másik irányba tekintet-

Aratócsapat a nagybögővel (A képek Illusztrációk.)

tünk, akkor is búzaaratást láthattunk, de ott az akkor csodának számító SZK-4-es szovjet gyártmányú kombájnokkal a téesz tagjai: Szűcs Béla, Papp Sándor, Baráth Béla végezték a betakarítást. Így kerültem gyerekként abba a szerencsés helyzetbe, hogy egyszerre láthattam az elmúló kézi betakarítás „utolsó pillanatait” és az éppen kezdődő gépesítés „első perceit”. Aztán úgy alakult, hogy munkámból adódóan a mezőgazdaság gépesítését az előbb említett első percekig a mai napig testközelből végig követhettem, sok-sok érdekes újítást megismerve.

SZK-4-es kombájn

A tanya mellett kézzel arató család reggel korán, még a harmaton hozzáfogott a munkához, így én, mint 5-6 éves gyerek odamentem hozzájuk és érdeklődéssel néztem őket. Egyszer csak a kezembe adták a *nagybögőt*, ami nem azonos a cigányzenészek által használt hangszerrel, ebben az esetben a nagy fagereblyéről van szó, amivel az elmaradt búzaszálakat kellett összegyűjteni. Húztam is én a bögőt egészen addig, amíg a harmat felszáradása után meg nem jelentek a tanya másik oldalán az előbb említett kombájnok. Ezek a masinák sokkal érdekesebbnek tűntek a nagyereblyénél, így én bizony tovább nem *bögöztem*, hanem rávettem a nagyapámat, beszéljen a kombájnokkal, hogy felülhessek valamelyik gépre. Az akcióm sikeres volt, Papp Sanyi bácsi mellé felülhettem a fülke nélküli aratógépre. Az ott eltöltött kb. másfél óra után soha el nem felejtendő élményekkel és olyan porosan szálltam le a kombájnról, hogy otthon be kellett mutatkoznom, hogy megismerjenek.

Ezután a személyes kitérő után vissza az eredeti témához.

A rovat címe: *Régen volt, hogy is volt?*, és amikor felvetődött, hogy így Péter-Pál táján a régi aratásról kellene írni, elgondolkodtam, mit is jelent az, hogy *régen volt*. Szerintem a mai fiataloknak, gyerekeknek régen volt az is, amikor a kévekötő aratógép, vagy az első arató- cséplőgép (kombájn) megjelent a gabonátlán. Ezért úgy döntöttem, hogy nem a sarlóval, kaszával végzett aratásról írok, hanem inkább az utána

következő évtizedek műszaki fejlődését próbálom felidézni.

Az aratás gépesítése az 1950-es évek közepétől kezdődött, addig kézzel végezték a gabona betakarítását. A termelőszövetkezetek megalakulásával felgyorsult ez a folyamat. 1954-ben hagyta el a mosonmagyaróvári gépgyárat az első kéveköti aratógép, ez a szerkezet levágta, tömörítette, majd kévébe kötötte a gabonát. A bekötött kévéket a földre ejtette. Teljesítménye óránként kb. egy kat.hold volt. Hátránya, hogy a kévéket csomóba, majd asztagba (így nevezték az összehordott csomókat) kellett rakni, majd cséplőgéppel kicsépelni. Ezek a gépek nem terjedtek el. 1962 májusában a budapesti vásáron bemutatták az első SZK-4

SZK-4-es kombájn üritése

es arató-cséplőgépet.

Ez a kombájn 4 méteres vágóasztallal, 75 LE motorral, 2 hektár/óra teljesítménnyel rendelkezett. Az SZK-4-es kombájnok forradalmasították a gabona betakarítást, ezek a gépek egy művelettel levágták és ki is csépték a gabonát. A kicséptelt gabona szalmáját a kombájn hátsó részén lévő szalma kocsiba gyűjtötte, majd nagy kupacokba lerakta, amit később úgynevezett szalmalehúzó szerkezettel - amit két traktorral húzott - a tábla szélére vonszoltak, ott a kazalozó brigádok eleinte elevátorokkal, később pedig traktorral (MTZ-50) szerelt homlokrakodóval hatalmas kazlakba raktak. Ezeknek a kombájnoknak nagy hátrányuk volt, hogy nem volt rajtuk zárt vezetőfülke, így a kezelője egy vászontető alatt, közvetlenül a vágóasztal fölött ült vagy állt, ahol a nagy meleget és a vágóasztal által felkavart hatalmas port kellett elviselnie. Ennek ellenére nagyon sok ilyen kombájn dolgozott az országban. Az igen elterjedt SZK kombájnokat is továbbfejlesztette a gyár, megjelent az SZK-5 típus, ami nagyobb teljesítményű motorral, zárt, árnyékolt vezetőfülkével volt felszerelve, amibe szűrt levegőt juttattak be ventilátor segítségével. Ekkor 1969-et írtunk. Ebben az évben érkeztek Magyarországra az NDK gyártmányú E-512-es kombájnok, ezzel a típussal elárasztották az országot. Ez a gép teljesítményben is és a munka minőségében is felülmúlta a szovjet típusokat,

így azok szép lassan kiszorultak a tarlóról. A 70-es évek elején a termelési rendszerek megalakulásával (mint például a nádudvari KITE) behozták az országba az első John-Deere- 970 -es, és a lengyel gyártmányú Bizon-gigantokat. Mindkét típus dolgozott Boldogházán is hosszú évekig. Ezek a kombájnok már sokkal komfortosabb vezetőfülkével rendelkeztek elődeiknél.

A Magyarországon használatba került aratógépek, kombájnok gyártmánya és típusa az itt megemlített néhány elterjedtebb változatnál sokkal szélesebb palettát mutat. Természetesen a fejlődés nem állt meg a 970-es John-Deere-nél, sőt, egyre nagyobb tempót vett fel, így mára eljutottunk a beépített számítógépek által vezérelt aratógépekig, ami a tarló magasságtól a szemvesztésen át a hektáronkénti hozamot is méri, sőt akár az éppen aratott gabona nedvességtartalmáról is szolgáltat adatokat a kezelőjének. És talán ami a legfontosabb, ha a mai gyerekek beülnek a kombájnba, nem lesznek porosak, mert ezeknek a gépeknek a vezetőfülkéje klímával, mini hűtőszekrénnel, rádióval van felszerelve. A kombájn műszerfala hasonlít a

Mai kombájn műszerfala

repülőgép kabinjához, sok-sok műszer segíti a kezelőt abban, hogy minél precízebb, jobb munkát végezzen a nagy értékű géppel.

Egy extrákkal ellátott, új kombájn ára megközelítheti akár a százmillió forintot is. Ezen gépeknek nemcsak az ára, de a teljesítménye is sokszorosa a 60-as, 70-es években használt elődeiknél. Ha kölcsönvesszük az elnevezést a mobiltelefonoktól, akkor mondhatjuk azt is, hogy ezek már okos kombájnok.

Kívánok minden gazdának bő termést, magas felvásárlási árat, az olvasóknak pedig szép nyarat.

Szűcs Gergely

„Színház az egész világ...”

Számtalan ötletelés és gondolat sorozat után az jutott eszembe, hogy igazán jó lenne, ha Jászboldogházán színházi estet szerveznénk. Ezen az úton haladtam tovább, és keresgéltem, melyik társulat lehetne az, mellyel elindíthatunk egy egészen új programsorozatot. Nos, a hírük megelőzte őket, így nem is kellett túl messzire mennem, a Jánoshidai Amatőr Színjátszó Csoport a lehető legjobb választásnak tűnt. Megtörtént a telefonszám csere, majd sorra követték egymást a hosszú percekre nyúló beszélgetések, melynek gyümölcse egy áprilisra kitűzött időpont lett, az előadás pedig László Miklós Illatszertár című darabja. Nagy bánatunkra, számtalan akadály gördült az utunkba, így az elhalasztás gondolata mellett döntöttünk. Azonban nem csüggedtünk, mert a lelkesedésünk töretlen maradt, és a naptár heves böngészése után felmerült a június 10-ei dátum. A társulat fáradhatatlan próbákba kezdett, míg ezzel egy időben a jászboldogházi kultúrház színpada is arculatváltásnak indult. Ahogyan a munkálatok megkezdődtek, mindkét részről, úgy bennem is fokozódott az izgalom és a várakozás, és megannyi munka kerített hatalmába. Egy héttel a nagy nap előtt megcsörrent a telefonom, és a társulat összetartó motorja nyugtató hangon bátorított, hogy a díszlettel és a színpaddal minden rendben van, most már csak a főpróba napját kell kitűznünk. A szívem ekkor kezdett csak igazán heves dobogásba, hiszen párját ritkító hírt hallottam, ám tudtam, most már csak napok választanak el attól, hogy az a bizonyos nagy függöny felfedje, amiért olyan nagyon dolgoztunk. Eljött hát a vasárnap este,

és mérhetetlen izgalom lett úrrá rajtam. Már-már remegő lábakkal érkeztem meg a csodálatosan berendezett kultúrház falai közé. A színpad már a színdarab kellékeitől vált élettélivé, ám a székek még csalogatóan kígyóztak egymás mellett. Fél órával a kezdés előtt egy-két lelkes érdeklődő már elfoglalta helyét, ám a gombóc, mely előszeretettel foglalt helyet a torkomban, alig akart távozni onnan, hiszen a létszám miatti aggodalom oda görgette azt. Egyszer azonban elérkezett a háromnegyed héthez a mutató, és akárcsak egy varázsütésre, számtalan szebbnél szebb ruhába öltözött vendég érkezett, gyönyörű mosollyal az arcán. Az ajtóban állva alig akartam hinni a szememnek, ám amikor az utoljára érkező vendég is elfoglalta helyét, és megpillantottam az emberseregletet, mely megtöltötte étellel a kongó nagy termet, az én szívem is belefacsarodott. A függöny elhúzódott és kezdetét vette a kétórás, humorral, mély érzelmekkel és igazán tanulságos jelenetekkel tarkított darab. A sikert mi sem bizonyítja jobban, mint az előadás végén szünni nem

akaráo vastaps és az öröm tarkított arcok. Összességében az egész rendezvény olyan energiatöltetet adott számomra, melynek köszönhetően boldogan mondhatom, hogy a „shownak mennie kell” és bizony, amit elkezdtünk, most már nem hagyjuk abba. Mérhetetlen köszönettel tartozom a jászboldogházi önkormányzat mindennemű támogatásáért, a Jánoshidai Amatőr Színjátszó Csoport tagjainak áldozatos munkájáért, Hortiné dr Bathó Editnek a Jász Múzeum igazgató asszonyának páratlan meglepetés értékű részvételéért, és végül, ám nem utolsósorban az est igazi főszereplőinek, a megjelent kedves vendégeknek, akik mind a szereplők, mind pedig az én szívemnek rendkívüli ékkövei voltak azzal, hogy ilyen szép számban megjelentek. Ezúton is szeretném kifejezni őszinte köszönetemet a részvételükért, és bízom benne, hogy a folytatás alkalmával is találkozhatom majd számtalan boldog szempár tulajdonosával.

Farkas Ibolya

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Könyvtári Hírek

A Könyvtár-mozi keretében iskolás diákjaink az alábbi filmeket tekintették meg:

A „Menaságra repülj...” c. filmet Faragó Annamária filmrendező készítette. Csíkmenaság egy erdélyi kis település, Csíksomlyótól 20 km-re található. A filmrendező kiváló érzékel jeleníti meg a csíkmenasági székelyek életét, értékeit, bemutatja mindennapjaikat. Mindannyiunk számára fontos, hogy határainkon túli magyar földön hogy élnek, hogy gondolkodnak a magyarok. A diákok betekintést nyertek a határon túl élő magyarok életébe.

Móra Ferenc Kincskereső kisködmön című könyvének elolvasása után az 1973-ban készült filmet a Könyvtárban nézték meg a gyerekek.

„Könyvtár-moziban” a 4. osztály

Májusban a 2. osztályosok író-olvasó találkozón vettek részt, ahol Sás Károly volt vendégünk, aki asztalszínház keretében mesemondásra bátorította a gyerekeket. A Dió magazin, - melynek az író társszerkesztője - elvárásolta a kicsiket. Az irodalmi és ismeretterjesztő családi magazin az internetről letölthető.

Májusban a Baba-mama klub Anyák napi Kerekítő foglalkozása várta az érdeklődőket.

Az 1. osztály júniusban is ellátogatott a könyvtárba.

KSZR-támogatásból az alábbi új könyvek érkeztek:

Allen, Sarah Addison: A varázslat tava; Almási Kitti: Lezárás, elengedés, újrakezdés; ASZÓDI-ORDÓDY ESZTER: GOMBONYOMÁSRA : A TRILOGIA; Bálint Mariann: Daloskönyv gyerekeknek, Mondókák, dalok kicsiknek; Balogh Tamás: Vulkánok, falvak, élővizek, romok : a Káli-medence és környéke kalandkönyve; Barton, Fiona: A gyermek; BEREMÉNYI GÉZA: VERSEK; Bittleston, Jennie: Jóga; Boldizsár Ildikó: Igazi karácsony : Farkasházi Réka és a Tintanyúl; Bouché, Eve-Marie: Lányok nagy szakácskönyve : receptek, tippek, trükkök : alkoss valami finomat, pillanatok alatt!; Brones, Anna: Lagom : a boldogság svéd titka; Busquets, Jordi: Az állatok, Az otthonom; Byrne, Lorna: Angyali érintés; FÉSÚS ÉVA: A PALACSINTÁS KIRÁLY; Fischer Károly Antal: A hunok és magyarok "fekete" és "fehér" elnevezésének megfejtése.; Furnivall, Kate: Árulás; Gecser Erzsébet: Felhőcskék : mesék, történetek, versek; Gretler, Thomas: Horgáskönyv gyerekeknek; Izmini Katalin: Dinófalvi mesék; JANKOVICH FERENC: DUNÁNTÚLI VÉGEKEN; Kershaw, Robert J.: Soha ne add meg magad : egy háborús nemzedék emlékei; Lázár Ervin: Öregapó madarai; Leiner Laura: Nélküled Akkor szakítsunk, Hullócsillag : a Bexi-sorozat második kötete, Késztél : a Bexi-sorozat első kötete, Ég veled; CABOT, MEG: HERCEGNŐ SZÜLETIK : A NEVELETLEN HERCEG-

NŐ NAPLÓJA 1.; Clouder, Christopher: Kreatív játékok kisgyermekeknek : gyermekjátékok a Waldorf-pedagógia módszere alapján 3 hónapos kort; Cruyff, Johan: Totális foci : önéletrajz; Csánki Dezső: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában; CSUKÁS ISTVÁN: EGY KISCSACSI TÖRTÉNETE : MIRR-MURR KALANDJAI 1; Pom Pom meséi : magányos számovár, SÜN BALÁZS : GYEREKVERSEK; De la Bédoyère, Camilla: Lovak; Dömötör Emőke: 100 történet az isteni gondviselésről; Elliot, Rachel: Erdei állatok, Vízparti móka; Nagy György: Angol előjárószavas kifejezések szótára : 2080 kifejezés angolul és magyarul példamondatokkal = Dic; Náray Tamás: Zarah; Newman, Stella: Hét lépés a boldogsághoz; Pozzo di Borgo, Philippe: Életrevalók : második nekifutás és örögi örízom; Stilton, Geronimo: Nulla Nulla Ká ügynök; Tombesi-Walton, David: Kutyatartás : [101 nélkülözhetetlen jó tanács]; Varró Dániel: Szívdesszert; VASINÉ SZABÓ RITA: MAROKKÓI SZERELM; Vekerdy Tamás: Belső szabadság : elég jó szülő, elég jó gyerek; Mesék férfiakról nőknek; Mesék nőkről férfiaknak; Esti mesék a boldogságról; FTC évkönyv, 2017

Mindenkinek jó pihenést kívánok a nyárra! A könyvtár augusztusban szerdánként 8-12 óra között várja olvasóit.

Pappné Turóczi Henrietta

Rólunk írták...

Új Néplap 2018. május 31.

Az idilli környezet vonzza a turistákat a Jászságba is

Tizedik alkalommal rendezte meg a Jászföld Hagyományörző Egyesület az elmúlt hétvégén Jászboldogháza határában a Hagyományok Hétvégeje programját. A közösség célja, hogy ösztönözze a magyar lovas kultúra újjáéledését, bemutassa a hagyományos kézműves mesterségeket, lehetőséget teremtsen a térség civil közösségeinek bemutatkozására.

- Egy évtizeddel ezelőtt a hazai lovas kultúra újjáélesztéséhez is szeretnünk volna hozzájárulni rendezvényünkkel – jegyezte meg Pesti Róbert, a szervező egyesület elnöke. – Regionális szintű fogathajtó versenyünk az egyik legnépszerűbb megmérettetésé nőtt ki magát megyénkben.

A fesztivált Lóska János, a Magyar Lovas Turisztikai Közhasznú Szövetség elnöke is meglátogatta. A szövetség elsősorban a lovas élet nem versenytárgyával foglalkozik. Mindazzal a dologgal, ami a hagyományörzés körébe tartozhat. Nem véletlen tehát, hogy elfogadta a boldogházi rendezvény szervezőinek

meghívását.

- A lovas turizmusnak, a lovon keresztül minden más vidéki tevékenységre hatása van. A gasztronómiára, a vendéglátásra, a népi hagyományok ápolására, ez az az összetett egység, amivel a „piacra léphetünk.” Először látogattam el erre a rendezvényre. Számomra az egyik legérdekesebb dolog volt, hogy itt is láthattam azt a lelkesedést, ami a Jászságban amúgy is mindig megtapasztható és érezhető az emberek részéről. A tapasztalt szakember számára egyértelmű volt, hogy a Jászságban is adott a lehetőség a lovas turisztikai ág fejlesztésére.

- Magyarország egészen különleges helyzetben van az európai palettán – mondta. – Olyan jól átlövagolható területek, mint amilyenekkel hazánk rendelkezik, nincs máshol a kontinensen. A lóval való szabad mozgás egy megvalósítható idill az országban. Azon dolgozunk, hogy erre a kiváló adottságra egy összetett rendszerben épüljön rá a lovas turizmus. Számtalan pályázati forrás áll rendelkezésre, valamint gazdasági szempontból is tervezhető, mérhető tevékenységről van szó. mindezen túl pedig a belföldi lovasok számának emelkedése is megfi-

gyelhető. Úgy vélem, rendkívül vonzó lehet, vonzó lesz ez a terület a vállalkozások számára.

Jászboldogházára látogatott Jakab István, az országgyűlés alelnöke is. Kifejtette, hogy rendkívül fontosnak tartja a közvetlen találkozást az emberekkel, hogy megismerhessék egymás véleményét.

- Fontos, hogy legyenek közös céljaink, legyünk őszinték egymáshoz – mondta az alelnök. – Azt tapasztalom, a korábbi időszakokhoz képest – függetlenül a parlamenti ciklusoktól – nyugodtabbak az emberek. Úgy érzem, mindenki előretekint, az embereknek vannak céljaik, elképzeléseik, a jövővel foglalkoznak.

<<<<<>>>>>

Redemptio – a jász és kun települések honismereti lapja - 2018. június

A jánoshidai színjátszók sikere Jászboldogházán

A Jánoshidai Amatőr Színjátszó Csoport 2010 őszén alakult Mészárosné Vas Márta pedagógus vezetésével, és a közösség azóta is nagy lelkesedéssel dolgozik. Évente egy-két darabot állítanak színpadra,

amellyel mindig sikerrel szerepelnek a faluban és a környező településeken. A helyi önkormányzat meghívására június 10-én Jászboldogházán vendégeskedtek, és mutatták be László Miklós békebeli romantikus komédiáját, az *Illatszertárat*. A társulat tagjai nagyszerűen alakították a rájuk osztott szerepeket, és egy estére Boldogházára varázsolták egy pesti drogéria 20. század eleji hangulatát.

A három felvonásos darab nagy sikert aratott a boldogházi közönség körében, akik ezen az estén telt házzal tisztelték meg a szomszédos település színjátszóit. Gratulálunk a jánoshidai színjátszónak és rendezőjüknek, Mészárosné Vas Mártának.

Hortiné dr. Bathó Edit
múzeumigazgató

Parlagfű elleni védekezés ellenőrzése

Tisztelt Jegyző Asszony! / Tisztelt Jegyző Úr!

Ezúton tájékoztatom, hogy a területileg illetékes járási hivatalok földhivatali osztályai a hatályos jogszabályoknak megfelelően 2018. július 1-jét követően megkezdik a parlagfű elleni közérdekű védekezéssel kapcsolatos ellenőrzéseiket, melyek a parlagfűvel fertőzött területek felderítésére irányulnak.

Az érintettek minél szélesebb körű tájékoztatása érdekében mellékelten megküldöm a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Földhivatali Főosztály ellenőrzésekkel kapcsolatos tájékoztatóját.

Kérem, hogy a tájékoztatót a helyben szokásos módon, közös önkormányzati hivatal esetén az önkormányzati hivatal valamennyi településén közhírelni szíveskedjenek. Kérem, hogy amennyiben mód van rá a tájékoztatót októberig, az ellenőrzések várható befejezéséig szíveskedjenek a hirdetőtáblájukon elhelyezni. Nem szükséges a kifüggesztett tájékoztatót a Főosztály részére visszaküldeni.

Segítségét és közreműködését előre is köszönöm.

Szolnok, 2018. június 26.

Dr. Széphalmy Éva
főosztályvezető

Tájékoztató a szelektív hulladékgyűjtésről

A Regio-Kom Térségi Hulladékszállítási Nonprofit Kft. 2018. július 01. - 2018. szeptember 30. napjáig folytatja a háztól történő sárga és zöld zsákos szelektív hulladékgyűjtést, mely a lakosoknak térítésmentes.

A házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés időpontja Jászboldogháza településen:

„Sárga zsákos” hulladékszállítás napjai:
2018. július 20., 2018. augusztus 24.,
2018. szeptember 21.,

„Zöld zsákos” hulladékszállítás napjai:
2018. július 27. 2018. augusztus 31.
2018. szeptember 28.,

A 2018. IV. negyedéves háztól történő szelektív hulladékgyűjtés időpontjai a későbbiekben kerülnek kihirdetésre.

Köszönjük megértésüket és együttműködésüket.

Regio-Kom Térségi Hulladékszállítási Nonprofit Kft.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat **2018. augusztus 27-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz. A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.
E-mail: faluujisag@jaszboldoghaza.hu

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
**Papp Izabella
Zrupkó Ferencné**

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
**Községi
Önkormányzat
Készült:**
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

JÁSZBOLDOGHÁZI CIVIL SZERVEZETEK NAPJA

Fotók: Babinyecz J.

